

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 12ης Ιουλίου 2018*

«Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά των ηλεκτρικών καλωδίων – Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ – Ενιαία και διαρκής παράβαση – Καταλογισμός της παράβασης – Τεκμήριο – Εσφαλμένη εκτίμηση – Τεκμήριο αθωότητας – Ασφάλεια δικαίου – Αρχή της προσωποπαγούς ευθύνης – Πλήρης δικαιοδοσία»

Στην υπόθεση T-419/14,

The Goldman Sachs Group, Inc., με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους W. Deselaers, J. Koronen και A. Mangiaracina, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους C. Giolito, L. Malferrari, H. van Vliet και τη J. Norris-Usher,

καθής,

υποστηριζόμενη από τις

Prysmian SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία),

Prysmian Cavi e Sistemi Srl, με έδρα το Μιλάνο,

εκπροσωπούμενες από τους C. Tesauro, F. Russo και L. Armati, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση, ως προς τις προσφεύγουσες, της απόφασης C(2014) 2139 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας [ΕΟΧ] (Υπόθεση ΑΤ.39610 – Ηλεκτρικά καλώδια), και, αφετέρου, αίτημα μείωσης του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και R. Barents, δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorzczk, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Μαρτίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

A. Προσφεύγουσα και επίμαχος κλάδος

- 1 Η προσφεύγουσα The Goldman Sachs Group, Inc., είναι αμερικανική εταιρία που δραστηριοποιείται τόσο ως εμπορική τράπεζα όσο και ως επενδυτική εταιρία στις σημαντικότερες χρηματαγορές παγκοσμίως. Από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009, ήταν εμμέσως, διά του επενδυτικού κεφαλαίου GS Capital Partners V (στο εξής: επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V) και άλλων ενδιάμεσων εταιριών, η μητρική εταιρία της Prysmian SpA [στο εξής: Prysmian], καθώς και της κατά 100 % ανήκουσας σε αυτήν θυγατρικής εταιρίας Prysmian Cavi e Sistemi Srl (στο εξής: PrysmianCS), πρώην Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA, κατόπιν Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl. Η Prysmian και η Prysmian CS συγκροτούν τον όμιλο Prysmian, ο οποίος δραστηριοποιείται παγκοσμίως στον κλάδο των υπόγειων και των υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων.
- 2 Τα υποβρύχια και τα υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια χρησιμοποιούνται, αντιστοίχως, για τη μεταφορά και τη διανομή ηλεκτρικής ενέργειας. Κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες: χαμηλής τάσης, μέσης τάσης καθώς και υψηλής και υπερυψηλής τάσης. Τα ηλεκτρικά καλώδια υψηλής και υπερυψηλής τάσης πωλούνται, στις περισσότερες περιπτώσεις, στο πλαίσιο έργων. Πρόκειται για έργα τοποθέτησης ηλεκτρικών καλωδίων, μαζί με τον εξοπλισμό, τις εγκαταστάσεις και την παροχή των αναγκαίων συμπληρωματικών υπηρεσιών. Τα ηλεκτρικά καλώδια υψηλής και υπερυψηλής τάσης πωλούνται σε όλο τον κόσμο σε μεγάλους φορείς εκμετάλλευσης εθνικών δικτύων και σε άλλες επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας, κυρίως στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων.

B. Διοικητική διαδικασία

- 3 Με έγγραφο της 17ης Οκτωβρίου 2008, η σουηδική εταιρία ABB AB υπέβαλε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σειρά δηλώσεων και εγγράφων σχετικών με περιοριστικές εμπορικές πρακτικές στον τομέα της παραγωγής και της προμήθειας υπόγειων και υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων. Οι δηλώσεις και τα έγγραφα αυτά προσκομίστηκαν στο πλαίσιο αίτησης μη επιβολής προστίμου, κατά την έννοια της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπτάξεων (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17, στο εξής: ανακοίνωση περί επιείκειας).
- 4 Από τις 28 Ιανουαρίου έως τις 3 Φεβρουαρίου 2009, κατόπιν των δηλώσεων της ABB, η Επιτροπή διενήργησε ελέγχους στους χώρους της Prysmian και της Prysmian Cavi e Sistemi Energia, καθώς και άλλων εμπλεκόμενων ευρωπαϊκών εταιριών, ήτοι της Nexans SA και της Nexans France SAS.
- 5 Στις 2 Φεβρουαρίου 2009, οι ιαπωνικές εταιρίες Sumitomo Electric Industries Ltd, Hitachi Cable Ltd και J-Power Systems Corp. υπέβαλαν κοινή αίτηση, ζητώντας, σύμφωνα με την παράγραφο 14 της ανακοίνωσης περί επιείκειας, απαλλαγή από το πρόστιμο ή, επικουρικώς, μείωση του προστίμου, σύμφωνα με την παράγραφο 27 της ανακοίνωσης αυτής. Εν συνεχεία, υπέβαλαν στην Επιτροπή και άλλες προφορικές δηλώσεις και προσκόμισαν επιπλέον έγγραφα.

- 6 Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή απέστειλε πλείονες αιτήσεις παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), και την παράγραφο 12 της ανακοίνωσης περί επιείκειας, σε επιχειρήσεις του κλάδου παραγωγής και προμήθειας υπόγειων και υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων.
- 7 Στις 30 Ιουνίου 2011, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία και εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων κατά των εξής νομικών προσώπων: Nexans France, Nexans, Pirelli & C. SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J Power Systems, Furukawa Electric Co. Ltd, Fujikura Ltd, Viscas Corp., SWCC Showa Holdings Co. Ltd, Mitsubishi Cable Industries Ltd, Exsym Corp., ABB, ABB Ltd, Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding, nkt cables GmbH, NKT Holding A/S, Silec Cable SAS, Grupo General Cable Sistemas, SA, Safran SA, General Cable Corp., LS Cable & System Ltd, Taihan Electric Wire Co. Ltd και της προσφεύγουσας.
- 8 Από τις 11 έως τις 18 Ιουνίου 2012, η Επιτροπή διενήργησε ακροάσεις όλων των αποδεκτών της ανακοίνωσης αιτιάσεων, πλην της Furukawa Electric.
- 9 Με τις αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2012, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής (T-135/09, EU:T:2012:596), και της 14ης Νοεμβρίου 2012, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi Energia κατά Επιτροπής (T-140/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:597), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει τις αποφάσεις διενέργειας ελέγχου οι οποίες απευθύνονταν, αφενός, στις Nexans και Nexans France και, αφετέρου, στις Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi Energia κατά το μέρος που αφορούσαν άλλα ηλεκτρικά καλώδια, εκτός των υποβρύχιων και υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης και των συναφών με αυτά υλικών, και απέρριψε τις προσφυγές κατά τα λοιπά. Στις 24 Ιανουαρίου 2013, οι Nexans και Nexans France άσκησαν αναίρεση κατά της πρώτης από τις αποφάσεις αυτές. Με απόφαση της 25ης Ιουνίου 2014, Nexans και Nexans France κατά Επιτροπής (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), το Δικαστήριο απέρριψε την εν λόγω αναίρεση.
- 10 Στις 2 Απριλίου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2014) 2139 τελικό, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας [ΕΟΧ] (υπόθεση ΑΤ.39610 – Ηλεκτρικά Καλώδια) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Γ. Η προσβαλλόμενη απόφαση

1. Επίμαχη παράβαση

- 11 Κατά το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, πλείονες επιχειρήσεις μετείχαν σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ στον «κλάδο των υπόγειων και/ή υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων (υπερ)υψηλής τάσης». Κατ' ουσίαν, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, από τον Φεβρουάριο του 1999 έως το τέλος Ιανουαρίου του 2009, οι σημαντικότεροι Ευρωπαίοι, Ιάπωνες και Νοτιοκορεάτες παραγωγοί υποβρύχιων και υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων (υπερ)υψηλής τάσης μετείχαν σε μια πλειάδα πολυμερών και διμερών συσκέψεων και είχαν δημιουργήσει επαφές με σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού όσον αφορά έργα τοποθέτησης υποβρύχιων και υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων (υπερ)υψηλής τάσης σε συγκεκριμένες περιοχές, κατανέμοντας μεταξύ τους τις αγορές και τους πελάτες και περιορίζοντας έτσι την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού (αιτιολογικές σκέψεις 10 έως 13 και 66 της εν λόγω απόφασης).

- 12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η σύμπραξη είχε δύο κύριες πτυχές, οι οποίες αποτελούσαν ένα ενιαίο σύνολο. Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, η σύμπραξη είχε τις εξής δύο πτυχές:
- τον «μηχανισμό A/R της σύμπραξης», στον οποίο μετείχαν οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, οι οποίες ονομάζονταν εν γένει «μέλη R», οι ιαπωνικές επιχειρήσεις, οι οποίες ονομάζονταν «μέλη A», και, τέλος, οι νοτιοκορεατικές επιχειρήσεις, οι οποίες ονομάζονταν «μέλη K». Ο συγκεκριμένος μηχανισμός αποσκοπούσε στην κατανομή των περιοχών και των πελατών των Ευρωπαίων, των Ιαπώνων και των Νοτιοκορεατών παραγωγών. Η κατανομή αυτή γινόταν βάσει συμφωνίας περί «εθνικής περιοχής», σύμφωνα με την οποία οι Ιάπωνες και οι Νοτιοκορεάτες παραγωγοί δεν θα ανταγωνίζονταν, όσον αφορά υλοποιούμενα στην «εθνική περιοχή» έργα, τους Ευρωπαίους παραγωγούς, οι οποίοι δεσμεύονταν να παραμείνουν εκτός των αγορών της Ιαπωνίας και της Νότιας Κορέας. Επιπλέον, προβλέπονταν η ανάθεση έργων στις «περιοχές εξαγωγής», δηλαδή στον υπόλοιπο κόσμο, πλην των Ηνωμένων Πολιτειών, η οποία για ορισμένο διάστημα διενεργούνταν με την «αναλογία 60/40», πράγμα που σήμαινε ότι το 60 % των έργων προοριζόταν για τους Ευρωπαίους παραγωγούς και το υπόλοιπο 40 % για τους Ασιάτες παραγωγούς.
 - Τον «ευρωπαϊκό μηχανισμό της σύμπραξης», με αντικείμενο την κατανομή περιοχών και πελατών μεταξύ των Ευρωπαίων παραγωγών, για έργα που επρόκειτο να υλοποιηθούν εντός των ευρωπαϊκών «εθνικών περιοχών» ή έργα τα οποία αναλάμβαναν Ευρωπαίοι παραγωγοί (βλ. σημείο 3.3 της προσβαλλόμενης απόφασης και, ιδίως, αιτιολογικές σκέψεις 73 και 74 αυτής).
- 13 Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι μετέχοντες στη σύμπραξη είχαν θεσπίσει υποχρεώσεις κοινοποίησης στοιχείων, ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθηση της τήρησης των συμφωνιών κατανομής (αιτιολογικές σκέψεις 94 έως 106 και 111 έως 115 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 14 Με βάση τον ρόλο εκάστου εκ των μετεχόντων στην υλοποίηση της σύμπραξης, η Επιτροπή τούς κατέταξε σε τρεις ομάδες. Καταρχάς, προσδιόρισε τον σκληρό πυρήνα της σύμπραξης, στον οποίον ανήκαν, αφενός, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις Nexans France, οι θυγατρικές επιχειρήσεις της Pirelli & C., πρώην Pirelli SpA, που μετείχαν διαδοχικώς στη σύμπραξη, και η Prysmian Cavi e Sistemi Energia και, αφετέρου, οι ιαπωνικές επιχειρήσεις Furukawa Electric, Fujikura και η κοινή επιχείρησή τους J-Power Systems (αιτιολογικές σκέψεις 545 έως 561 της προσβαλλόμενης απόφασης). Εν συνεχεία, προσδιόρισε μια ομάδα επιχειρήσεων οι οποίες, ενώ δεν αποτελούσαν μέρος του σκληρού πυρήνα, δεν μπορούσαν, ωστόσο, να θεωρηθούν ως περιθωριακοί μετέχοντες στη σύμπραξη, κατέταξε δε στην ομάδα αυτή τις ABB, Exsym, Brugg Kabel και την οντότητα που είχε συσταθεί από τις Sagem SA, Safran και Silec Cable (αιτιολογικές σκέψεις 562 έως 575 της εν λόγω απόφασης). Τέλος, εκτίμησε ότι οι Mitsubishi Cable Industries, SWCC Showa Holdings, LS Cable & System, Taihan Electric Wire nkt cables αποτελούσαν περιθωριακούς μετέχοντες στη σύμπραξη (αιτιολογικές σκέψεις 576 έως 594 της απόφασης αυτής).

2. Ευθύνη της προσφεύγουσας

- 15 Στην προσφεύγουσα καταλογίστηκε ευθύνη επειδή, ως μητρική εταιρία των Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi Energia, ασκούσε επ' αυτών αποφασιστική επιρροή από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009.
- 16 Ειδικότερα, η Επιτροπή δέχθηκε, πρώτον, κατά τεκμήριο, υπό το πρίσμα των αρχών που έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι η Prysmian ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της Prysmian Cavi e Sistemi Energia στην αγορά, τουλάχιστον από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009, και ότι η προσφεύγουσα ασκούσε

αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της Prysmian και της Prysmian Cavi e Sistemi Energia στην αγορά τουλάχιστον από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007 (αιτιολογική σκέψη 782 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 17 Δεύτερον, η Επιτροπή διαπίστωσε, κατόπιν αναλύσεως των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών δεσμών μεταξύ της προσφεύγουσας και των θυγατρικών της, ότι αυτή πράγματι ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί της εμπορικής πολιτικής της Prysmian, καθώς και της Prysmian Cavi e Sistemi Energia τουλάχιστον από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009 (αιτιολογική σκέψη 783 της προσβαλλόμενης απόφασης).

3. Πρόστιμο

- 18 Με το άρθρο 2, στοιχείο στ', της προσβαλλόμενης απόφασης, επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο 37 303 000 ευρώ, «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» με τις PrysmianCS και Prysmian, για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009.
- 19 Για τον υπολογισμό των προστίμων, η Επιτροπή εφάρμοσε το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 και τη μέθοδο που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου [αυτού] (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων του 2006).
- 20 Πρώτον, όσον αφορά το βασικό ποσό των προστίμων, η Επιτροπή, αφού προσδιόρισε την αξία των πωλήσεων που έπρεπε να ληφθεί υπόψη, σύμφωνα με την παράγραφο 18 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων του 2006 (αιτιολογικές σκέψεις 963 έως 994 της προσβαλλόμενης απόφασης), όρισε το ποσοστό της εν λόγω αξίας των πωλήσεων που αντανάκλα τη σοβαρότητα της παράβασης, σύμφωνα με τις παραγράφους 22 και 23 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών. Συναφώς, εκτίμησε ότι η παράβαση συγκαταλέγεται, ως εκ της φύσεώς της, στους πλέον σοβαρούς περιορισμούς του ανταγωνισμού και ότι, ως εκ τούτου, δικαιολογείται συντελεστής προσαύξησης 15%. Ομοίως, προσαύξησε κατά 2% τον συντελεστή σοβαρότητας της παράβασης για όλους τους αποδέκτες της προσβαλλόμενης απόφασης, λόγω του συνολικού μεριδίου αγοράς που κατείχαν, καθώς και λόγω της παγκόσμιας σχεδόν έκτασης της σύμπραξης, η οποία κάλυπτε, μεταξύ άλλων, το σύνολο του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ). Περαιτέρω, εκτίμησε, μεταξύ άλλων, ότι η συμπεριφορά των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων ήταν περισσότερο βλαπτική για τον ανταγωνισμό απ' ό,τι η συμπεριφορά των λοιπών επιχειρήσεων, διότι, πέραν της συμμετοχής τους στον «μηχανισμό A/R της σύμπραξης», οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις προέβαιναν σε κατανομή έργων τοποθέτησης ηλεκτρικών καλωδίων μεταξύ τους στο πλαίσιο του «ευρωπαϊκού μηχανισμού της σύμπραξης». Για τον λόγο αυτόν, όρισε το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων που λαμβάνεται υπόψη λόγω της σοβαρότητας της παράβασης σε 19% για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και σε 17% για τις λοιπές επιχειρήσεις (αιτιολογικές σκέψεις 997 έως 1010 της εν λόγω απόφασης).
- 21 Όσον αφορά τον συντελεστή προσαύξησης λόγω της διάρκειας της παράβασης, η Επιτροπή όρισε, ως προς την προσφεύγουσα, συντελεστή 3,5 για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009. Όσον αφορά την PrysmianCS, στο βασικό ποσό του προστίμου συμπεριέλαβε ένα πρόσθετο ποσό, ήτοι το τέλος εισόδου, που αντιστοιχούσε στο 19% της αξίας των πωλήσεων. Κατά συνέπεια (αιτιολογικές σκέψεις 1011 έως 1016 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 22 Δεύτερον, όσον αφορά τις προσαρμογές του βασικού ποσού των προστίμων, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε τη συνδρομή επιβαρυντικών περιστάσεων δυνάμενων να επηρεάσουν το βασικό ποσό του προστίμου για τους μετέχοντες στη σύμπραξη, εξαιρουμένης της ABB. Αντιθέτως, όσον αφορά τις ελαφρυντικές περιστάσεις, αποφάσισε να προσαρμόσει το ποσό των προστίμων ανάλογα με τον βαθμό συμμετοχής των διαφόρων επιχειρήσεων στην υλοποίηση της σύμπραξης. Για τον λόγο αυτόν, μείωσε κατά 10% το βασικό ποσό του προστίμου για τα μέλη με περιθωριακή συμμετοχή στη σύμπραξη και κατά 5% το βασικό ποσό του προστίμου για τις επιχειρήσεις που είχαν μεσαίου βαθμού

συμμετοχή στη σύμπραξη. Επιπλέον, χορήγησε στις Mitsubishi Cable Industries και SWCC Showa Holdings, για το διάστημα πριν από τη σύσταση της Exsym, καθώς και στις LS Cable & System και Taihan Electric Wire, επιπλέον μείωση κατά 1 %, διότι δεν γνώριζαν όλες τις πτυχές της ενιαίας και διαρκούς παράβασης και δεν είχαν ευθύνη γι' αυτές. Αντιθέτως, δεν μείωσε καθόλου τα πρόστιμα των επιχειρήσεων που ανήκαν στον σκληρό πυρήνα της σύμπραξης, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας (αιτιολογικές σκέψεις 1017 έως 1020 και 1033 της προσβαλλόμενης απόφασης). Εξάλλου, η Επιτροπή χορήγησε, κατ' εφαρμογήν των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων του 2006, επιπλέον μείωση κατά 3 % στη Mitsubishi Cable Industries, λόγω της αποτελεσματικής συνεργασίας της εκτός του πλαισίου της ανακοίνωσης περί επιείκειας (αιτιολογική σκέψη 1041 της εν λόγω απόφασης).

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουνίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 24 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 και 11 Οκτωβρίου 2014, οι Prysmian και PrysmianCS, αφενός, και η European Private Equity and Venture Capital Association (Ευρωπαϊκή Ένωση Ιδιωτικών Επενδύσεων και Επιχειρηματικού Κεφαλαίου), αφετέρου, ζήτησαν αντιστοίχως να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της Επιτροπής.
- 25 Με διατάξεις της 25ης Ιουνίου 2015, ο πρόεδρος του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου (παλαιά σύνθεση) έκανε, αφενός, δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως των Prysmian και PrysmianCS, των παρεμβαίνουσών, και διέταξε να τους διαβιβαστούν τα μη εμπιστευτικά κείμενα των υπομνημάτων της προσφεύγουσας και της Επιτροπής. Αφετέρου, απέρριψε την αίτηση παρεμβάσεως της European Private Equity and Venture Capital Association.
- 26 Οι παρεμβαίνουσες κατέθεσαν τα υπομνήματά τους παρεμβάσεως στις 29 Οκτωβρίου 2015. Με έγγραφα της 14ης Ιανουαρίου και της 5ης Φεβρουαρίου 2016, η Επιτροπή και η προσφεύγουσα υπέβαλαν αντιστοίχως τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος των παρεμβαίνουσών.
- 27 Με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, ο πρόεδρος του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου (παλαιά σύνθεση) έκανε εν μέρει δεκτές τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, κατά το μέρος που οι παρεμβαίνουσες αντιτάχθηκαν στις αιτήσεις αυτές.
- 28 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο όγδοο τμήμα (νέα σύνθεση), στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 29 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Μαρτίου 2017.
- 30 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τα άρθρα 1 έως 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέρος που την αφορούν,
 - να μειώσει το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με το άρθρο 2 της απόφασης,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

31 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει όλα τα αιτήματα της προσφεύγουσας,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

32 Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν τόσο τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης όσο και τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

A. Επί του ακυρωτικού αιτήματος

33 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματος, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και νομικό σφάλμα και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση σε σχέση με τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για παραβάσεις διαπραχθείσες από τις παρεμβαίνουσες. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού, ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, καθώς και παραβίαση των αρχών της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, καθώς και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και νομικό σφάλμα και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση

34 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι της επέβαλε πρόστιμο, για την καταβολή του οποίου ευθύνεται εις ολόκληρον, για παραβάσεις διαπραχθείσες από τις παρεμβαίνουσες από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009. Βάλλουν, ουσιαστικά, κατά των διαπιστώσεων της Επιτροπής που παρατίθενται στις σκέψεις 15 έως 17 ανωτέρω, σύμφωνα με τις οποίες, πρώτον, τεκμαίρεται η εκ μέρους της άσκηση αποφασιστικής επιρροής επί των παρεμβαίνουσών για το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007 και, δεύτερον, η άσκηση τέτοιας επιρροής συνάγεται ούτως ή άλλως από την ανάλυση των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών δεσμών που υπήρχαν μεταξύ αυτής και των παρεμβαίνουσών καθ' όλο το διάστημα κατά το οποίο αυτή είχε συμμετοχές στον όμιλο Prysmian.

35 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε τρία σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε νομικό σφάλμα και σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, δεχόμενη κατά τεκμήριο ότι η προσφεύγουσα πραγματικά ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαίνουσών κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, χαρακτηρίζει προδήλως εσφαλμένη την εκτίμηση της Επιτροπής ότι ασκούσε ούτως ή άλλως αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαίνουσών καθ' όλο το διάστημα κατά το οποίο διατηρούσε συμμετοχές στις εν λόγω εταιρίες. Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, χαρακτηρίζει προδήλως εσφαλμένη τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα δεν λειτουργούσε απλώς ως χρηματοοικονομικός επενδυτής.

α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007

- 36 Καταρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα, δεχόμενη κατά τεκμήριο ότι αυτή ασκούσε αποφασιστική επιρροή, παρά το γεγονός ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην Prysmian, μέσω του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V και άλλων ενδιάμεσων εταιριών, ήταν κατά πολύ χαμηλότερη του 100 % κατά το μεγαλύτερο μέρος της διάρκειας της επένδυσης. Επισημαίνει, συναφώς, ότι, πλην ενός διαστήματος 41 ημερών, το ποσοστό συμμετοχή της στην Prysmian κυμάνθηκε μόνο μεταξύ 91,1 % και 84,4 % έως τις 3 Μαΐου 2007, ημερομηνία κατά την οποία οι μετοχές της Prysmian εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο του Μιλάνου μέσω αρχικής δημόσιας προσφοράς (στο εξής: ΑΔΠ). Κατ' αυτήν, η Επιτροπή ουδέποτε εφάρμοσε το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής σε υπόθεση στο πλαίσιο της οποίας η πραγματική συμμετοχή στο κεφάλαιο ήταν χαμηλότερη του 93 %.
- 37 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα φρονεί ότι ήταν εσφαλμένη η εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής με κριτήριο τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian και όχι με το κεφάλαιο της εταιρίας αυτής. Φρονεί ότι η συγκεκριμένη ερμηνεία δεν απαντά στις προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής και δεν επιβεβαιώνεται από τη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης. Προβάλλει, εξάλλου, κατ' ουσίαν, ότι η κατοχή του 100 % των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές μιας εταιρίας δεν ταυτίζεται με την κατοχή του 100 % του κεφαλαίου της εταιρίας αυτής.
- 38 Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη της την εκχώρηση στην Apollo Investment Corporation (στο εξής: Apollo) των μετοχών της Prysmian που κατείχε ούτε την εκχώρηση μετοχών της Prysmian στα διευθυντικά στελέχη της εταιρίας αυτής. Φρονεί ότι οι εκχωρήσεις αυτές εμφανίζουν, κατ' ουσίαν, ότι, σε αντίθεση προς ό,τι εκτίμησε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν ήταν σε θέση να ασκήσει το 100 % των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian.
- 39 Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή μπορούσε να εφαρμόσει το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής για το προ της ΑΔΠ διάστημα, η ίδια προσκόμισε αποδείξεις επαρκείς για την ανατροπή του.
- 40 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα επιχειρήματα αυτά.
- 41 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις, και, συγκεκριμένα, πρώτον, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εφάρμοσε το τεκμήριο της πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, με συνέπεια να της καταλογίσει εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου για το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως την ΑΔΠ και, αφετέρου, ότι ήταν εσφαλμένη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι δεν κατόρθωσε να ανατρέψει το εν λόγω τεκμήριο.

1) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007

- 42 Κατά πάγια νομολογία, η συμπεριφορά θυγατρικής μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία, ιδίως όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει αυτοτελώς τη συμπεριφορά της στην αγορά, αλλά εφαρμόζει κυρίως τις εντολές της μητρικής εταιρίας, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών δεσμών μεταξύ των δύο αυτών νομικών προσώπων (βλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:536, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 43 Συγκεκριμένα, αυτό συμβαίνει διότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η μητρική και η θυγατρική εταιρία συναποτελούν τμήμα της ίδιας οικονομικής οντότητας και, επομένως, συνιστούν ενιαία επιχείρηση, κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ. Συνεπώς, το γεγονός ότι η μητρική και η θυγατρική εταιρία συνιστούν ενιαία επιχείρηση κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να απευθύνει μια απόφαση περί επιβολής προστίμου στη μητρική εταιρία, χωρίς να απαιτείται να αποδείξει την εμπλοκή της εταιρίας αυτής στην παράβαση (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:536, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία)
- 44 Κατ' επίσης πάγια νομολογία, στην ειδική περίπτωση που μητρική εταιρία κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής που έχει διαπράξει παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης, αφενός, η μητρική εταιρία είναι σε θέση να ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής αυτής και, αφετέρου, υφίσταται μαχητό τεκμήριο ότι η εν λόγω μητρική εταιρία πράγματι ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:536, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, αρκεί να αποδείξει η Επιτροπή ότι η μητρική εταιρία κατέχει το σύνολο του κεφαλαίου μιας θυγατρικής προκειμένου να συναχθεί ότι η μητρική ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της εμπορικής πολιτικής της θυγατρικής. Στη συνέχεια, η Επιτροπή μπορεί να θεωρήσει ότι η μητρική εταιρία ευθύνεται εις ολόκληρον για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική, εκτός εάν η μητρική εταιρία, στην οποία απόκειται να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό, προσκομίσει επαρκή στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η θυγατρική της ενεργεί αυτοτελώς στην αγορά (βλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:536, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 46 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, στην ιδιαίτερη περίπτωση κατά την οποία εταιρία συμμετοχών κατέχει το 100 % των μετοχών άλλης εταιρίας που επίσης κατέχει το σύνολο των μετοχών θυγατρικής εταιρίας του ομίλου, η οποία έχει παραβεί τους κανόνες ανταγωνισμού της Ένωσης, υφίσταται μαχητό τεκμήριο ότι η εταιρία συμμετοχών ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της ενδιάμεσης εταιρίας, καθώς και, εμμέσως, διά της εταιρίας αυτής, επί της εν λόγω θυγατρικής (βλ., συναφώς, απόφαση της 8ης Μαΐου 2013, Eni κατά Επιτροπής, C-508/11 P, EU:C:2013:289, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 47 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν κατείχε 100 % του κεφαλαίου Prysmian καθ' όλο το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως την ΑΔΠ. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 739 έως 747 της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ η συμμετοχή της προσφεύγουσας στο εν λόγω κεφάλαιο ανερχόταν, αρχικώς στο 100 % των μετοχών, το ποσοστό της συμμετοχής μειώθηκε λίγο αργότερα και σταδιακά, κατόπιν, αφενός, της εκχώρησης μετοχών στην Apollo στις 7 Σεπτεμβρίου 2005 και, αφετέρου, κατόπιν της εκχώρησης μετοχών στα διευθυντικά στελέχη της Prysmian στις 21 Ιουλίου 2006. Επομένως, ορθώς επισημαίνει η προσφεύγουσα με τα δικογραφή της ότι, με εξαίρεση ένα διάστημα 41 ημερών, το ποσοστό συμμετοχής της στο εν λόγω κεφάλαιο πριν από την ΑΔΠ κυμάνθηκε μεταξύ 91,1 % και 84,4 % των μετοχών.
- 48 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 748 έως 754 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή δεν στήριξε την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής στο ύψος της συμμετοχής της προσφεύγουσας στο κεφάλαιο της Prysmian, αλλά στο γεγονός ότι, παρά την εκχώρηση ορισμένων μετοχών, η προσφεύγουσα διατηρούσε τον έλεγχο του 100 % των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της εταιρίας αυτής, πράγμα που, κατά την Επιτροπή, τοποθετούσε την προσφεύγουσα σε κατάσταση όμοια με αυτή του μοναδικού και αποκλειστικού κυρίου του ομίλου Prysmian.

- 49 Συναφώς, όσον αφορά, πρώτον, το εάν το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής μπορούσε να εφαρμοστεί υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, αρκεί η επισήμανση ότι, πράγματι, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δύναται κατά νόμον να εφαρμόζει το τεκμήριο αυτό, σε περίπτωση που η μητρική εταιρία βρίσκεται, κατ' αρχήν, σε θέση ανάλογη με εκείνη του αποκλειστικού κυρίου, όσον αφορά την εξουσία της να ασκεί καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, T-206/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:250, σκέψη 56, της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Repsol Lubricantes y Especialidades κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-562/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1078, σκέψη 42, και της 15ης Ιουλίου 2015, Socitrel και Compañia Previdente κατά Επιτροπής, T-413/10 και T-414/10, EU:T:2015:500, σκέψη 204).
- 50 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως κατ' ουσίαν επισήμανε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 754 της προσβαλλόμενης απόφασης, εφόσον η μητρική εταιρία κατέχει το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της θυγατρικής της, σε συνδυασμό ιδίως με την κατοχή ευρύτατης πλειοψηφικής συμμετοχής στο κεφάλαιο της θυγατρικής αυτής, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, η μητρική εταιρία βρίσκεται σε θέση ανάλογη με εκείνη του αποκλειστικού κυρίου, έχοντας τη δυνατότητα να καθορίσει την οικονομική και εμπορική στρατηγική της θυγατρικής, ακόμη και αν δεν κατέχει το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του εταιρικού κεφαλαίου αυτής.
- 51 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής στηρίζεται στην παραδοχή ότι, εφόσον η μητρική εταιρία κατέχει το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής, η Επιτροπή δύναται να συμπεράνει, χωρίς αποδείξεις, ότι η μητρική εταιρία έχει την ευχέρεια άσκησης αποφασιστικής επιρροής επί της θυγατρικής, χωρίς να απαιτείται να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των λοιπών εταίρων κατά τη λήψη αποφάσεων είτε στρατηγικής φύσεως είτε τρέχουσας διαχείρισης της θυγατρικής, η οποία δεν καθορίζει αυτοτελώς την εμπορική πολιτική της, αλλά σύμφωνα με τις επιθυμίες της εν λόγω μητρικής εταιρίας (βλ., συναφώς, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:262, σημείο 73).
- 52 Οι επισημάνσεις αυτές, πάντως, ισχύουν απολύτως και σε περίπτωση που η μητρική εταιρία έχει τη δυνατότητα να ασκεί το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της θυγατρικής της, διότι η εν λόγω μητρική εταιρία είναι σε θέση να ασκεί συνολικό έλεγχο επί της συμπεριφοράς της εν λόγω θυγατρικής, χωρίς οι τρίτοι, και ιδίως οι λοιποί εταίροι, να μπορούν καταρχήν να αντιταχθούν. Δεν αποκλείεται, βέβαια, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι μέτοχοι της μειοψηφίας που δεν διαθέτουν δικαιώματα ψήφου συνδεόμενα με τις μετοχές της θυγατρικής να μπορούν να ασκήσουν, έναντι της εν λόγω θυγατρικής, ορισμένα δικαιώματα κατά τρόπον ώστε να μπορούν ενδεχομένως να επηρεάσουν τη συμπεριφορά της. Ωστόσο, υπό τις περιστάσεις αυτές, η μητρική εταιρία δύναται να ανατρέψει το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, προσκομίζοντας στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν καθορίζει την εμπορική πολιτική της οικείας θυγατρικής στην αγορά.
- 53 Όσον αφορά, δεύτερον, το εάν η προσφεύγουσα εμπίπτει στην περίπτωση αυτή, υπενθυμίζεται ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 751 έως 754 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή παραθέτει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η σχέση που υπήρχε μεταξύ της προσφεύγουσας και της Prysmian από τις 29 Ιουλίου 2005 έως την ΑΔΠ ήταν αντίστοιχη προς τη σχέση της μητρικής εταιρίας που κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής της. Κατ' ουσίαν, διευκρινίζει ότι οι δύο εκχωρήσεις μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα, αφενός, στην Apollo και, αφετέρου, στα διευθυντικά στελέχη της Prysmian πραγματοποιήθηκαν υπό όρους διά των οποίων διασφαλιζόταν ότι οι νέοι μέτοχοι θα ενεργούσαν αποκλειστικά ως παθητικοί επενδυτές χωρίς να ασκούν κανένα δικαίωμα ψήφου που να απορρέει από τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιο.

- 54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επενδύσεις της Apollo και των διευθυντικών στελεχών της Prysmian δεν είχαν αποκλειστικά παθητικό χαρακτήρα και, επιπλέον, δεν συνεπάγονταν παραίτηση υπέρ της από την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της εταιρίας αυτής. Προσάπτει, ακόμη, στην Επιτροπή ότι «αγνόησε», κατά την ανάλυσή της, τις δύο εκχωρήσεις μετοχών, αφενός, στην Apollo και, αφετέρου, στα διευθυντικά στελέχη της Prysmian.
- 55 Πρώτον, όσον αφορά την εκχώρηση μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 751 της προσβαλλόμενης απόφασης, η εκχώρηση αυτή πραγματοποιήθηκε διά της συστάσεως ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία GS Prysmian Co-Invest LP, της οποίας η Apollo ήταν ετερόρρυθμος μόνον εταίρος. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση αυτή της Επιτροπής. Ειδικότερα, το αγγλικό κείμενο της διάταξης 5.7 της σύμβασης αγοραπωλησίας που υπογράφηκε μεταξύ του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V και της Apollo στις 7 Σεπτεμβρίου 2005, όπως παρατίθεται στην υποσημείωση 1115 της προσβαλλόμενης απόφασης, έχει ως εξής:
- «[εμπιστευτικό]¹» (υπογράμμιση στην προσβαλλόμενη απόφαση).
- 56 Από τη σκέψη 55 ανωτέρω προκύπτει ότι, βάσει της σύμβασης αγοραπωλησίας, η Apollo αναγνώριζε [εμπιστευτικό].
- 57 Ήταν, επομένως, βάσιμη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η εκχώρηση μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo πραγματοποιήθηκε υπό όρους που να διασφαλίζουν ότι ο νέος μέτοχος θα ενεργεί ως παθητικός μόνον επενδυτής.
- 58 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία η Επιτροπή δεν μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικά στο γράμμα των διατάξεων της σύμβασης αγοραπωλησίας που υπογράφηκε μεταξύ του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V και της Apollo στις 7 Σεπτεμβρίου 2005, καθώς δεν αποτυπώνεται σε αυτές η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε μετά την εκχώρηση μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo. Συγκεκριμένα, όπως διατείνεται η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η εν λόγω σύμβαση και, ιδίως, η διάταξη 5.7 αυτής, δεν αποτυπώνει την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε μεταξύ του εν λόγω επενδυτικού κεφαλαίου και της Apollo.
- 59 Περαιτέρω, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία δεν αποτυπώνεται στο περιεχόμενο της σύμβασης αγοραπωλησίας που υπογράφηκε μεταξύ του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V και της Apollo στις 7 Σεπτεμβρίου 2005 ο κίνδυνος που ήταν διατεθειμένη να αποδεχθεί η Apollo στο πλαίσιο της επένδυσής της, αρκεί, για την απόρριψή της, η επισήμανση ότι οι λόγοι για τους οποίους συνήφθη η εν λόγω σύμβαση δεν ασκούν επιρροή όσον αφορά το εάν, μετά την εκχώρηση των μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo, η προσφεύγουσα διατήρησε τη δυνατότητα άσκησης του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές αυτές.
- 60 Τέλος, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία η αύξηση του αριθμού των μετόχων της Prysmian συνεπαγόταν εξ ορισμού ότι υπήρχαν και άλλα συμφέροντα που έπρεπε να ληφθούν υπόψη. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τις επενδύσεις που πραγματοποίησε η Apollo, η προσφεύγουσα δεν παραθέτει καμία ένδειξη σχετικά με τη φύση των συμφερόντων αυτών ή το πώς τα συμφέροντα αυτά θα μπορούσαν να εξυπηρετηθούν σε ένα πλαίσιο εντός του οποίου η Apollo δεν μπορούσε να ασκήσει κανένα δικαίωμα ψήφου.

1 Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

- 61 Δεύτερον, όσον αφορά την εκχώρηση μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στα διευθυντικά στελέχη της εταιρίας αυτής, από την αιτιολογική σκέψη 752 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η εκχώρηση αυτή συνοδευόταν από όρους τους οποίους τα στελέχη αυτά όφειλαν να αποδεχθούν και οι οποίοι θεσπίστηκαν στο πλαίσιο σύμβασης συνεπένδυσης και καταπιστευτικής σύμβασης με τρίτη τράπεζα. Ειδικότερα, με τις συμβάσεις αυτές, τα διευθυντικά στελέχη αποδέχθηκαν να μεταβιβαστούν οι μετοχές στην εν λόγω τράπεζα και να παραμείνουν εις χείρας της στο πλαίσιο καταπιστευτικής μεταβίβασης. Εξάλλου, από τις εν λόγω συμβάσεις προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι τα διευθυντικά στελέχη μπορούσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα που είχαν αποκτήσει κατόπιν της εκχώρησης μόνο μέσω της τράπεζας, η οποία μπορούσε να μετάσχει στις συνελεύσεις των μετόχων της Prysmian μόνον κατόπιν σχετικών με τις ψηφοφορίες οδηγιών του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V.
- 62 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, όσον αφορά τη εκχώρηση των μετοχών της Prysmian από την ίδια στα διευθυντικά στελέχη της εταιρίας αυτής, τα εμπλεκόμενα πρόσωπα ήταν μέλη του διοικητικού συμβουλίου είτε της Prysmian είτε της PrysmianCS. Κατ' αυτήν, τα εν λόγω στελέχη μπορούσαν, συνεπώς, να ασκήσουν επιρροή επί της Prysmian και, ως υπεύθυνα για τον καθορισμό της εμπορικής πολιτικής του ομίλου, δεν μπορούν να θεωρηθούν απλοί παθητικοί επενδυτές. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι ο σκοπός της εκχώρησης εντασσόταν σε ένα πλαίσιο παροχής κινήτρων προς τα στελέχη αυτά, προκειμένου να ενισχυθεί η ανάπτυξη της επιχείρησης.
- 63 Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι τα ως άνω υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες δεν αποτελούν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν τις διαπιστώσεις στις οποίες κατέληξε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 752 της προσβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, αφενός, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι τα διευθυντικά στελέχη της Prysmian δεν είχαν δικαίωμα να ασκούν τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονταν με τις μετοχές της εταιρίας αυτής, η μητρική εταιρία δεν ήταν υποχρεωμένη να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντά τους. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι τα διευθυντικά στελέχη στη συγκεκριμένη περίπτωση βρισκόνταν σε διαφορετική κατάσταση απ' ό,τι τα διευθυντικά στελέχη μιας θυγατρικής της οποίας οι μετοχές ανήκουν εξ ολοκλήρου στη μητρική εταιρία. Αφετέρου, σημειώνεται ότι η παροχή κινήτρων στα εν λόγω διευθυντικά στελέχη της Prysmian δεν εξαρτιόταν από τη δυνατότητά τους να ασκούν τα προαναφερθέντα δικαιώματα ψήφου και, συνεπώς, δεν είχε καμία σχέση με τις ρητές διατάξεις της σύμβασης συνεπένδυσης και της καταπιστευτικής σύμβασης, οι οποίες απαγόρευαν στα στελέχη αυτά να ασκούν οιοδήποτε μετοχικό δικαίωμα.
- 64 Επομένως, ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι εκχωρήσεις μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo και στα διευθυντικά στελέχη της Prysmian είχαν αποκλειστικά παθητικό χαρακτήρα και συνεπάγονταν πράγματι παραίτηση από την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian υπέρ της προσφεύγουσας, η οποία εξακολούθησε έτσι να κατέχει το 100 % των δικαιωμάτων αυτών.
- 65 Τρίτον, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ελλιπή αιτιολόγηση, θεωρώντας ότι «αγνόησε» κατά την ανάλυσή της τις εκχωρήσεις μετοχών της Prysmian από την προσφεύγουσα στην Apollo και τα διευθυντικά στελέχη της Prysmian, αρκεί η επισήμανση ότι οι διευκρινίσεις που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 751 έως 754 της προσβαλλόμενης απόφασης αποτελούν προδήλως αναλυτική και επαρκή αιτιολογία, κατά την έννοια της πάγιας νομολογίας, προκειμένου η μεν προσφεύγουσα να μπορεί να κατανοήσει την εκτίμηση της Επιτροπής, το δε Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του επί της εκτιμήσεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 147 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 66 Βάσει των προεκτεθέντων, η δυνατότητα της προσφεύγουσας να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαιουσών, λόγω της δυνατότητάς της να ασκεί το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian είναι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, συγκρίσιμη προς την αντίστοιχη δυνατότητα του αποκλειστικού και μοναδικού κυρίου.

67 Πρέπει, συνεπώς, κατόπιν ενδελεχούς ελέγχου και λαμβανομένου επίσης υπόψη του ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η Prysmian ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί της PrysmianCS, να γίνει δεκτό ότι ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία μπορούσε να εφαρμοστεί ως προς την προσφεύγουσα το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής επί της εμπορικής πολιτικής των προσφευγουσών κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007.

68 Επομένως, η πρώτη αιτίαση του πρώτου σκέλους πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά την ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής

69 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η Επιτροπή εφάρμοσε ορθώς και προσηκόντως το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, η ίδια ανέτρεψε, εν πάση περιπτώσει, το τεκμήριο αυτό κατά τη διοικητική διαδικασία. Κατ' ουσίαν, θεωρεί ότι υπάρχουν πολλά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι παρεμβαίνουσες ενεργούσαν αυτοτελώς στην αγορά, χωρίς καμία εντολή εκ μέρους της.

70 Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν αποδείχθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι διοικούντες τον κλάδο άμεσων επενδύσεων του τμήματος «Merchant Banking» της προσφεύγουσας (στο εξής: PIA), το οποίο έλεγχε το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V, ασκούσαν επιρροή επί της εμπορικής πολιτικής των παρεμβαίνουσών. Διατείνεται ότι από τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian αποδεικνύεται ότι η εμπορική της πολιτική καθοριζόταν από τα διευθυντικά στελέχη της.

71 Συναφώς, όπως επισήμανε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν παραθέτει στο πλαίσιο της εν λόγω αιτιάσεως καμία συγκεκριμένη ηλεκτρονική επιστολή ή πρακτικό προς τεκμηρίωση των όσων υποστηρίζει. Όπως, όμως, προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 45 ανωτέρω, για την ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής εναπόκειται στην προσφεύγουσα να προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι, στην πραγματικότητα και αντιθέτως προς ό,τι συμπεραίνει κατά τεκμήριο η Επιτροπή, οι παρεμβαίνουσες καθόριζαν αυτοτελώς την εμπορική τους στρατηγική. Κατά συνέπεια, το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

72 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται δημόσιες δηλώσεις μελών του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, μία εκ των οποίων πραγματοποιήθηκε κατά τη συνεδρίαση της 15ης Δεκεμβρίου 2005 και σύμφωνα με την οποία η Prysmian «δεν τελεί υπό τη διεύθυνση και τον συντονισμό άλλης επιχείρησης». Προσθέτει ότι, εάν οι παρεμβαίνουσες πράγματι τελούσαν υπό τον έλεγχό της, ήταν υποχρεωμένη, σύμφωνα με το ιταλικό δίκαιο, να προβεί σε σχετική δημόσια δήλωση.

73 Ωστόσο, αφενός, οι δημόσιες δηλώσεις στις οποίες έχουν ενδεχομένως προβεί τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian κατά τις συνεδριάσεις τους δεν μπορούν, από μόνες τους, να πιστοποιήσουν την ακρίβεια του περιεχομένου τους. Συναφώς, τονίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να επιβεβαιώνει την ακρίβεια των εν λόγω δημοσίων δηλώσεων.

74 Αφετέρου, το γεγονός ότι έχουν πραγματοποιηθεί τέτοιες δηλώσεις σύμφωνα με το ιταλικό δίκαιο, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν στην πραγματικότητα η μητρική εταιρία που ελέγχει τον όμιλο Prysmian. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η άσκηση αποφασιστικής επιρροής πρέπει να εκτιμάται βάσει συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων, οπότε το ζήτημα εάν η θυγατρική εταιρία δύναται να καθορίσει αυτοτελώς την πολιτική της στην αγορά ή, αντιθέτως, εάν υπόκειται στην αποφασιστική επιρροή της μητρικής εταιρίας δεν μπορεί να εκτιμηθεί μόνον υπό το πρίσμα των διατάξεων της οικείας εθνικής νομοθεσίας.

- 75 Τρίτον, η προσφεύγουσα επικαλείται την απάντηση των παρεμβαίνουσών στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 2009 και, πιο συγκεκριμένα, το γεγονός ότι το εν λόγω έγγραφο δεν περιέχει καμία αναφορά σε αυτήν. Ωστόσο, η απουσία αναφοράς στην προσφεύγουσα στο εν λόγω έγγραφο επίσης δεν αποδεικνύει ότι δεν ασκούσε επιρροή επί των παρεμβαίνουσών, ιδίως κατά το διάστημα πριν από την ΑΔΠ.
- 76 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν έδωσε καμία εντολή ούτε άσκησε άμεσο έλεγχο επί ζητημάτων εμπορικής φύσεως του ομίλου Rysmian. Συναφώς, παραθέτει «συνοπτικά» ορισμένα επιχειρήματα, τα οποία υποστηρίζει ότι αναπτύσσει «διεξοδικότερα» στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Ωστόσο, η παραπομπή αυτή δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να αντιληφθεί με ακρίβεια το περιεχόμενο των εν λόγω επιχειρημάτων. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί μεν να αποκλειστεί ότι τα ουσιαστικά πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής, πλην όμως η προσφεύγουσα οφείλει να τα παραθέσει με λογική αλληλουχία και κατά τρόπο κατανοητό. Ειδικότερα, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητήσει από το σύνολο των στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, εφόσον τα στοιχεία αυτά μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν προς στήριξη της κρινόμενης αιτίας (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, *Roquette Frères κατά Επιτροπής*, T-322/01, EU:T:2006:267, σκέψη 209). Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, με την επιφύλαξη της αναλυτικότερης εξέτασής τους κατά την ανάλυση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.
- 77 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να ανατρέψει το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής με επαρκή στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι οι παρεμβαίνουσες ενεργούσαν αυτοτελώς στην αγορά.
- 78 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους πρέπει να απορριφθεί, όπως και το σκέλος αυτό στο σύνολό του.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά τις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009

- 79 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων η Επιτροπή της καταλογίζει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις θυγατρικές της για όλο το διάστημα τέλεσης της παράβασης δεν αποδεικνύουν ότι ήταν σε θέση να ασκήσει αποφασιστική επιρροή ή ότι πράγματι άσκησε τέτοια επιρροή επί των παρεμβαίνουσών. Φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι οι παρεμβαίνουσες συναποτελούσαν με αυτήν ενιαία οικονομική οντότητα κατά την έννοια της νομολογίας.
- 80 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα επιχειρήματα αυτά.
- 81 Όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 42 ανωτέρω, η συμπεριφορά θυγατρικής εταιρίας μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία, ιδίως, όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει αυτοτελώς την εμπορική πολιτική της, αλλά εφαρμόζει ως επί το πλείστον τις εντολές της μητρικής εταιρίας, λόγω, ιδίως, των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών δεσμών μεταξύ των δύο αυτών νομικών οντοτήτων.
- 82 Κατά πάγια νομολογία, για να διαπιστωθεί εάν η θυγατρική εταιρία καθορίζει αυτοτελώς την εμπορική πολιτική της, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που αφορούν τους οργανωτικούς, οικονομικούς και νομικούς δεσμούς μεταξύ της θυγατρικής και της μητρικής εταιρίας, τα οποία ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με την περίπτωση και τα οποία, επομένως, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εξαντλητικής απαρίθμησης (βλ. αποφάσεις της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, *Ori*

Martin και SLM κατά Επιτροπής, C-490/15 P και C-505/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:678, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Philips κατά Επιτροπής, T-92/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:605, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 83 Εφόσον η μητρική και η θυγατρική εταιρία αποτελούν ενιαία επιχείρηση, κατά την κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, αυτό που παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να απευθύνει απόφαση επιβολής προστίμου στη μητρική εταιρία δεν είναι κατ' ανάγκη η παρακίνηση της θυγατρικής εταιρίας από τη μητρική να διαπράξει παράβαση ούτε, κατά μείζονα λόγο, η εμπλοκή της δεύτερης στην παράβαση, αλλά το γεγονός ότι οι εν λόγω εταιρίες αποτελούν ενιαία επιχείρηση, κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, Ori Martin και SLM κατά Επιτροπής, C-490/15 P και C-505/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:678, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 84 Σημειωτέον επίσης ότι, για να καταλογιστεί η συμπεριφορά θυγατρικής εταιρίας στη μητρική, δεν αρκεί να διαπιστώσει απλώς η Επιτροπή ότι η μητρική εταιρία είναι σε θέση να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της, αλλά πρέπει επίσης να εξακριβωθεί εάν πράγματι έχει ασκηθεί τέτοια επιρροή αυτή (βλ. αποφάσεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, EI du Pont de Nemours κατά Επιτροπής, C-172/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:601, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, The Dow Chemical Company κατά Επιτροπής, C-179/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:605, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Toshiba κατά Επιτροπής, T-104/13, EU:T:2015:610, σκέψη 95 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 85 Λαμβανομένου υπόψη ότι, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να περιορίζεται σε έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης βάσει της αιτιολογίας της πράξης αυτής, η πραγματική άσκηση διευθυντικής εξουσίας της μητρικής εταιρίας επί της θυγατρικής πρέπει να εκτιμάται σε σχέση μόνο με τα αποδεικτικά στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή στην απόφαση με την οποία καταλογίζεται στη μητρική εταιρία ευθύνη για την παράβαση. Συνεπώς, το μόνο κρίσιμο ζήτημα είναι αν η παράβαση αποδείχθηκε με βάση τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Toshiba κατά Επιτροπής, T-104/13, EU:T:2015:610, σκέψη 98 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 86 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το συμπέρασμα που διατυπώνει με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η προσφεύγουσα ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαινουσών, στηρίζεται σε αντικειμενικούς παράγοντες, με κριτήριο τους οικονομικούς, οργανωτικούς και νομικούς δεσμούς μεταξύ της προσφεύγουσας και του ομίλου Prysmian. Οι αντικειμενικοί αυτοί παράγοντες, όπως περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 758 έως 781 της εν λόγω απόφασης, είναι, πρώτον, η εξουσία διορισμού των μελών των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian, δεύτερον, η εξουσία σύγκλησης συνελεύσεων των μετόχων και πρότασης για ανάκληση των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρου του διοικητικού συμβουλίου, τρίτον, η πραγματική εκπροσώπηση της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian, τέταρτον, οι εξουσίες διαχείρισης των εκπροσώπων της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο, πέμπτον, η σημασία του ρόλου της προσφεύγουσας στις επιτροπές που είχαν συσταθεί από την Prysmian, έκτον, η υποβολή σε αυτήν τακτικών ενημερώσεων και μηνιαίων εκθέσεων, έβδομον, τα μέτρα διασφάλισης της άσκησης αποφασιστικού ελέγχου μετά την ΑΔΠ και, όγδοον, η απόδειξη της τυπικής συμπεριφοράς του ιδιοκτήτη βιομηχανικής επιχείρησης.
- 87 Επισημαίνεται ότι, κατά την Επιτροπή, οι έξι πρώτοι αντικειμενικοί παράγοντες που παρατίθενται στη σκέψη 86 ανωτέρω εμφανίζουν την άσκηση αποφασιστικής επιρροής εκ μέρους της προσφεύγουσας τόσο κατά το διάστημα πριν όσο και κατά το διάστημα μετά την ΑΔΠ. Αντιθέτως, οι δύο τελευταίοι αφορούν αποκλειστικά το μετά την ΑΔΠ διάστημα. Στο πλαίσιο αυτό, μολονότι, όσον αφορά το πριν από την ΑΔΠ διάστημα, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη διαπιστώσει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε ορθώς το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής και ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε

να το ανατρέψει, εξακολουθεί να παρίσταται ανάγκη εξέτασης όλων των παραγόντων που επικαλείται η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς οι παράγοντες αυτοί αφορούν και το μετά την ΑΔΠ διάστημα.

- 88 Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί το βάσιμο καθενός από τους παράγοντες που επικαλείται η Επιτροπή, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, και, πιο συγκεκριμένα, να εξεταστεί, βάσει της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 81 έως 85 ανωτέρω, εάν οι παράγοντες αυτοί, συνολικά εξεταζόμενοι, αποδεικνύουν τόσο τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς των παρεμβαινουσών στην αγορά όσο και την πραγματική άσκηση τέτοιας επιρροής.

1) Σχετικά με την εξουσία διορισμού των μελών των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian, καθώς και την εξουσία σύγκλησης συνελεύσεως των μετόχων και την εξουσία υποβολής πρότασης ανάκλησης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρου του διοικητικού συμβουλίου

- 89 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 758 έως 760 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η προσφεύγουσα είχε την εξουσία να διορίζει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian και ότι ασκούσε την εξουσία αυτή καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης. Αναφέρει ακόμη ότι η προσφεύγουσα είχε την εξουσία να συγκαλεί συνελεύσεις των μετόχων και να ανακαλεί μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρο το διοικητικό συμβούλιο.
- 90 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και με τις οποίες αποδεικνύεται η εξουσία της να διορίζει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, καθώς και η εξουσία της να συγκαλεί συνελεύσεις των μετόχων και να ανακαλεί μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρο το διοικητικό συμβούλιο. Επίσης, όπως επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν αμφισβητεί ούτε τις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με τη συγκεκριμένη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian κατά τη διάρκεια της παράβασης. Αντιθέτως, προβάλλει ότι οι εξουσίες αυτές δεν της παρείχαν τη δυνατότητα να ασκήσει πραγματικό έλεγχο επί του συμβουλίου ή να επηρεάσει κατά τρόπο αποφασιστικό την εμπορική πολιτική της Prysmian. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έχει αποδείξει ότι ασκούσε πραγματικά τέτοιο έλεγχο.
- 91 Καταρχάς, όσον αφορά τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να ασκεί αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαινουσών, διαπιστώνεται ότι η εξουσία ορισμού της σύνθεσης του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρίας αποτελεί ένα αντικειμενικό στοιχείο το οποίο οριοθετεί τη δυνατότητα ελέγχου των αποφάσεων του συμβουλίου αυτού και, συνεπώς, της οικείας εταιρίας. Συγκεκριμένα, το διοικητικό συμβούλιο αποτελεί εξ ορισμού το όργανο που είναι αρμόδιο για τη διοίκηση και την εκπροσώπηση της εταιρίας, τα δε καθήκοντά του συνίστανται, ιδίως, στον καθορισμό και την άσκηση της εμπορικής πολιτικής της εταιρίας, καθώς και στον ορισμό των διευθυντικών στελεχών της. Όσον αφορά, ειδικότερα, την Prysmian, η διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την εξουσία της προσφεύγουσας να διορίζει το σύνολο των μελών των διοικητικών συμβουλίων της εν λόγω εταιρίας, ακόμη και εμμέσως, διά του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να ελέγχει το εν λόγω διοικητικό συμβούλιο, καθώς και τις αποφάσεις του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.
- 92 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα εάν η προσφεύγουσα πράγματι άσκησε τον έλεγχο αυτόν, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 759 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και τις διαπιστώσεις από την εξέταση του πρώτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ήλεγχε το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian κατά το διάστημα πριν από την ΑΔΠ και ότι διέθετε επίσης απόλυτη πλειοψηφία στις συνελεύσεις των μετόχων έως τον Νοέμβριο του 2007. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα διόρισε, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου, το σύνολο των μελών των διοικητικών συμβουλίων τόσο, αρχικώς, στις 9 και 11 Μαΐου 2005, των εταιριών GSCP Athena Srl και GSCP

Athena Energia Srl αντιστοίχως, διάδοχοι των οποίων ήταν, κατ' ουσίαν, η Prysmian και η PrysmianCS αντιστοίχως, όσο και, στη συνέχεια, της Prysmian, στις 15 Δεκεμβρίου 2005 και στις 28 Φεβρουαρίου 2007.

- 93 Περαιτέρω, όπως επισήμανε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 759 της προσβαλλόμενης απόφασης, η θητεία του διοικητικού συμβουλίου που διορίστηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2007, ήτοι πριν από την ΑΔΠ, έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2009, και το συγκεκριμένο διοικητικό συμβούλιο διατηρήθηκε χωρίς μεταβολές στη σύνθεσή του μετά την ΑΔΠ, έως την παύση της παράβασης. Μολονότι, κατά το διάστημα αυτό, η προσφεύγουσα δεν είχε πλέον τον απόλυτο έλεγχο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian, η διατήρηση της ίδιας σύνθεσης του εν λόγω διοικητικού συμβουλίου αποτελεί ένδειξη του ότι η προσφεύγουσα συνέχισε να ασκεί έλεγχο επί του διοικητικού συμβουλίου.
- 94 Οι εκτιμήσεις αυτές επιβεβαιώνονται, εξάλλου, από τη διαπίστωση της Επιτροπής, την οποία η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε, ότι η προσφεύγουσα είχε επίσης εξουσία να συγκαλεί τη γενική συνέλευση των μετόχων και να προτείνει την ανάκληση των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ακόμη και ολόκληρου του διοικητικού συμβουλίου. Η εξουσία αυτή αποτελεί σαφή ένδειξη της δυνατότητας της προσφεύγουσας να ελέγχει τα διαδοχικά διοικητικά συμβούλια της Prysmian και τις αποφάσεις που εξέδιδαν. Είναι, βέβαια, ορθή η επισήμανση της προσφεύγουσας ότι η μόνη διαπιστωθείσα από την Επιτροπή περίπτωση ανάκλησης μελών του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian από την προσφεύγουσα ήταν, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 760 της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτή της 9ης Απριλίου 2009, ήτοι μετά το διάστημα τέλεσης της παράβασης. Ωστόσο, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, δεν απαγορεύεται να ληφθούν υπόψη, λόγω συνάφειας, ως ενδείξεις για την εκτίμηση περιστατικών που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της παράβασης, περιστατικά που έλαβαν χώρα μετά την τυπική παύση της παράβασης. Τονίζεται, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα διέθετε τις ίδιες εξουσίες καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης.
- 95 Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε βασίμως να θεωρήσει ότι η εξουσία της προσφεύγουσας να διορίζει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, καθώς και η εξουσία της να προτείνει την ανάκληση του διορισμού τους αποτελούν αντικειμενικούς παράγοντες, διά των οποίων μπορεί να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου και πράγματι ασκούσε έλεγχο επί του εν λόγω διοικητικού συμβουλίου.
- 96 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, ωστόσο, ότι η εξουσία της να διορίζει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, καθώς και να προτείνει την ανάκληση του διορισμού τους αποτελούν αντικειμενικού παράγοντες διά των οποίων μπορεί να αποδειχθεί ότι πράγματι ασκούσε έλεγχο επί του συμβουλίου αυτού. Προβάλλει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει επιπλέον με ποιο συγκεκριμένο τρόπο ασκούσε η προσφεύγουσα τέτοιο έλεγχο επί των μελών των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian. Επικαλείται, συναφώς, την απόφαση της 6ης Μαρτίου 2012, FLS Plast κατά Επιτροπής (T-64/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:102).
- 97 Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι η απόφαση της 6ης Μαρτίου 2012, FLS Plast κατά Επιτροπής (T-64/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:102), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, αφορούσε μητρική εταιρία που κατείχε το 60 % του κεφαλαίου της θυγατρικής εταιρίας, ενώ το υπόλοιπο 40 % ανήκε σε τρίτη εταιρία. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, ότι δεν μπορεί να τεκμαίρεται η άσκηση ελέγχου από τη μητρική εταιρία, δεδομένου ότι η κατοχή του 40 % των μετοχών παρείχε στην τρίτη εταιρία τη δυνατότητα να επηρεάσει και αυτή τη συμπεριφορά της θυγατρικής εταιρίας. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα ασκούσε μονομερώς αποφασιστική επιρροή. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει διευκρινίσεις όσον αφορά την εξουσία των εκπροσώπων της μητρικής εταιρίας εντός του διοικητικού συμβουλίου της θυγατρικής, με συνέπεια να μην αποδειχθεί ότι οι εκπρόσωποι αυτοί είχαν την εξουσία να ασκούν πραγματικό έλεγχο επί του συνόλου

του διοικητικού συμβουλίου επί ορισμένο διάστημα της διάρκειας της παράβασης (απόφαση της 6ης Μαρτίου 2012, FLS Plast κατά Επιτροπής, T-64/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:102, σκέψεις 39 και 43).

- 98 Επομένως, τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 6ης Μαρτίου 2012, FLS Plast κατά Επιτροπής (T-64/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:102), διαφέρουν από εκείνα της υπό κρίση υπόθεσης, όπου η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να ασκεί το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian κατά το διάστημα πριν από την ΑΔΠ, ενώ ακόμη και μετά από αυτήν, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν υπήρχε άλλος μέτοχος που να κατέχει σημαντικό ποσοστό συμμετοχής, ώστε να μπορεί επίσης να επηρεάσει τη συμπεριφορά της εν λόγω θυγατρικής. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να επικαλεστεί λυσιτελώς την προαναφερθείσα απόφαση προκειμένου να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει επιπλέον με ποιον συγκεκριμένο τρόπο μπορούσε η προσφεύγουσα να ασκήσει έλεγχο επί των μελών των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian.
- 99 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα μέλη του πρώτου διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, της 15ης Δεκεμβρίου 2005, διορίστηκαν στην πραγματικότητα από τον Β., ο οποίος ήταν τότε πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Pirelli Cavi e Sistemi Energia και εν συνεχεία ανέλαβε την ίδια θέση στην Prysmian.
- 100 Όπως, όμως, επισημαίνουν τόσο η Επιτροπή όσο και οι παρεμβαίνουσες, διαπιστώνεται ότι κανένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, και ιδίως η ηλεκτρονική επιστολή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 την οποία επικαλείται, δεν τεκμηριώνει τη θέση της αυτή, η οποία πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθεί. Εξάλλου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο Β. είχε πράγματι προτείνει υποψηφίους για το διοικητικό συμβούλιο της Prysmian, δεν μπορεί η προσφεύγουσα να υποστηρίξει ότι ήταν ο Β., και όχι η ίδια, που επέλεξε και διόρισε τα μέλη αυτά. Τέλος, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι ο Β. ήταν πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Pirelli Cavi e Sistemi Energia πριν από την εξαγορά της από το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V αποδεικνύει ότι η Prysmian ενεργούσε αυτοτελώς στην αγορά σύμφωνα με τις εντολές της διοίκησης της, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 781 της προσβαλλόμενης απόφασης, ο Β. ήταν το μόνο μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian που είχε την ιδιότητα του στελέχους της Pirelli Cavi e Sistemi Energia πριν από την εξαγορά της από το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V. Ωστόσο, κατά τη νομολογία, η αντικατάσταση, κατά την εξαγορά μιας εταιρίας, ορισμένων από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου αποτελεί ένδειξη της άσκησης αποφασιστικής επιρροής από την εξαγοράζουσα εταιρία επί της εξαγορασθείσας (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, CEPSA κατά Επιτροπής, T-497/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:438, σκέψη 176).
- 101 Τρίτον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι οι συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian πραγματοποιούνταν μόνον ανά τρίμηνο, πράγμα που επιβεβαιώνει, κατ' αυτήν, ότι η διαχείριση της εταιρίας αυτής ελεγχόταν από τα διευθυντικά στελέχη της και όχι από το διοικητικό συμβούλιό της. Ωστόσο, η θέση αυτή, η οποία αφορά τον τακτικό χαρακτήρα ή τη συχνότητα των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου, δεν αναιρεί το γεγονός ότι το διοικητικό συμβούλιο είναι το όργανο που, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ορίζει τα διευθυντικά στελέχη και αποφασίζει για τα καθήκοντά τους. Η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, άλλωστε, κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα διευθυντικά στελέχη, και συγκεκριμένα ο Β. ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος, ενεργούσαν με πλήρη αυτοτέλεια έναντι του συμβουλίου κατά την τρέχουσα διαχείριση της εταιρίας, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα. Επομένως, η συγκεκριμένη θέση της προσφεύγουσας είναι απορριπτέα ως αβάσιμη.

102 Βάσει των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εξουσία διορισμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου, καθώς και η εξουσία σύγκλησης των γενικών συνελεύσεων των μετόχων και η εξουσία υποβολής στους μετόχους πρότασης ανάκλησης του διορισμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου αποτελούν αντικειμενικούς παράγοντες οι οποίοι καταδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να ασκεί και πράγματι ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαινουσών.

2) Σχετικά με την πραγματική εκπροσώπηση της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian

103 Στις αιτιολογικές σκέψεις 761 και 762 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή αναφέρει ότι η προσφεύγουσα μεριμνούσε ώστε να εκπροσωπείται άμεσα σε κάθε διοικητικό συμβούλιο της Prysmian, διορίζοντας μέλη του διοικητικού συμβουλίου με τα οποία διατηρούσε δεσμούς [εμπιστευτικό]. Κατά την Επιτροπή, τα εν λόγω μέλη του διοικητικού συμβουλίου αντιστοιχούσαν τουλάχιστον στο 50 % των μελών των διαφόρων διοικητικών συμβουλίων της Prysmian. Επισημαίνει, ακόμη, ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ψήφος των συγκεκριμένων μελών του διοικητικού συμβουλίου ήταν υπερισχύουσα, πράγμα που εξασφάλιζε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατηρεί πραγματικά τον έλεγχο επί των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου.

104 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση αυτή υποστηρίζοντας, καταρχάς, ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου που η Επιτροπή χαρακτήρισε ως στελέχη της ήταν στην πραγματικότητα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ και στελέχη εταιρίας «συνδεδεμένης» με την προσφεύγουσα, της GS Services Ltd. Περαιτέρω, προβάλλει ότι τα λοιπά μέλη του διοικητικού συμβουλίου ήταν ανεξάρτητα και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι είχαν παραβεί τις υποχρεώσεις ανεξαρτησίας ή πίστεως που υπείχαν. Τέλος, διατείνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, ουδέποτε εκπροσωπούσαν από μέλη που αντιστοιχούσαν τουλάχιστον στο 50 % των μελών του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian.

105 Ωστόσο, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας επί του ζητήματος αυτού δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Συγκεκριμένα, αφενός, επισημαίνεται ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου που η προσφεύγουσα ονομάζει «μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ» και τα οποία ήταν εργαζόμενοι της GS Services, ήταν επίσης εργαζόμενοι της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι, όπως διευκρινίζει η Επιτροπή, [εμπιστευτικό].

106 Αφετέρου, όσον αφορά τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης, η προσφεύγουσα διατηρούσε δεσμούς με το 50 % τουλάχιστον των μελών των διαδοχικών διοικητικών συμβουλίων της Prysmian, είναι ορθή η επισήμανση της προσφεύγουσας ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ που μετείχαν στα εν λόγω διοικητικά συμβούλια αντιστοιχούσαν σε ποσοστό που δεν υπερέβαινε το 43 % των μελών του διοικητικού συμβουλίου πριν από την ΑΔΠ και περίπου το 33 % μετά την ΑΔΠ. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 761 και 762 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και στις αντίστοιχες υποσημειώσεις, η Επιτροπή παραθέτει αποδεικτικά στοιχεία που καταδεικνύουν, χωρίς η προσφεύγουσα να αποδείξει το αντίθετο, ότι η προσφεύγουσα διατηρούσε δεσμούς και με άλλα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, ιδίως μέσω [εμπιστευτικό].

107 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ενιαία οικονομική οντότητα απαρτιζόμενη από τη μητρική εταιρία και τη θυγατρική της μπορεί να υφίσταται όχι μόνον όταν οι δύο εταιρίες συνδέονται μεταξύ τους τυπικά, αλλά και όταν συνδέονται ατύπως, λόγω ιδίως των προσωπικής φύσεως διασυνδέσεων μεταξύ των νομικών προσώπων που αποτελούν την ενιαία οικονομική οντότητα (βλ., συναφώς, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κατά Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, σκέψη 68).

108 Επομένως, εάν συνυπολογιστούν τόσο τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ όσο και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου με τα οποία η προσφεύγουσα διατηρούσε τέτοιους άτυπους δεσμούς, ιδίως μέσω [εμπιστευτικό], κρίνεται βάσιμη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα μεριμνούσε ούτως ώστε να εκπροσωπείται από τουλάχιστον το 50% των μελών του διοικητικού συμβουλίου καθ' όλο το κρίσιμο διάστημα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου με τα οποία η προσφεύγουσα διατηρούσε τέτοιου είδους δεσμούς ενεργούσαν ως ανεξάρτητα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, πλην όμως διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από την απάντηση της προσφεύγουσας στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2013, η οποία είναι συνημμένη στο δικόγραφο της προσφυγής, ο χαρακτηρισμός αυτός στηρίζεται σε αξιολόγηση διενεργηθείσα από το ίδιο το διοικητικό συμβούλιο της Prysmian. Ωστόσο, το γεγονός ότι το εν λόγω διοικητικό συμβούλιο θεωρούσε ορισμένα μέλη του ανεξάρτητα, ή ακόμη και το γεγονός ότι έχει δημοσιοποιήσει την αξιολόγησή του αυτή στις σχετικές με την εταιρική διακυβέρνηση της επιχείρησης εκθέσεις, δεν αρκεί για να ανατραπεί η διαπίστωση της Επιτροπής ότι τα μέλη αυτά του διοικητικού συμβουλίου διατηρούσαν δεσμούς με την προσφεύγουσα.

109 Συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε βάσιμως να θεωρήσει ότι η πραγματική εκπροσώπηση της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian αποτελεί αντικειμενικό παράγοντα που καταδεικνύει ότι ήταν σε θέση να ασκήσει και πράγματι ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαινουσών.

3) Σχετικά με τις εξουσίες διαχείρισης των εκπροσώπων της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο

110 Με την αιτιολογική σκέψη 763 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η προσφεύγουσα μεριμνούσε επίσης ώστε οι εκπρόσωποί της στο διοικητικό συμβούλιο να έχουν όσον το δυνατόν ευρύτερες εξουσίες διαχείρισης. Πιο συγκεκριμένα, επισημαίνει, καταρχάς, ότι στις 15 Δεκεμβρίου 2005 και στις 16 Μαΐου 2007, τέσσερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ορίστηκαν «διευθύνοντες σύμβουλοι» της Prysmian και τους ανατέθηκαν καθήκοντα σχετικά με τη συνήθη διαχείριση της εταιρίας αυτής, περιλαμβανομένης της εξουσίας υπογραφής πράξεων τρέχουσας διαχείρισης. Δεύτερον, αναφέρει ότι στις 16 Ιανουαρίου 2007, κατά την προετοιμασίας της αρχικής δημόσιας προσφοράς, ανακλήθηκαν πράγματι οι εξουσίες των μελών του διοικητικού συμβουλίου που ασκούσαν διαχειριστικά καθήκοντα, πλην όμως, στη συνέχεια, δύο μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ τοποθετήθηκαν στην «επιτροπή στρατηγικής», η οποία ήταν τριμελής. Παραδέχεται ότι η επιτροπή αυτή δεν διέθετε δικαίωμα ψήφου ή αρνησικυρίας, πλην όμως διαδραμάτιζε κεντρικό ρόλο, παρέχοντας υποστήριξη στο διοικητικό συμβούλιο σε ζητήματα στρατηγικής και εμπορικής πολιτικής της Prysmian. Τέλος, επισημαίνει ότι η επιτροπή αυτή διαλύθηκε τον Μάιο του 2010, αμέσως μετά την πλήρη εκχώρηση της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην Prysmian.

111 Η προσφεύγουσα αντικρούει τις εκτιμήσεις αυτές της Επιτροπής. Προβάλλει, αφενός, ότι η αμερόληπτη εξέταση των στοιχείων που παρατίθενται προς στήριξη των εν λόγω εκτιμήσεων αποδεικνύει ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ με διαχειριστικά καθήκοντα δεν είχαν κανένα ρόλο όσον αφορά την εμπορική πολιτική της Prysmian πριν από την ΑΔΠ. Αφετέρου, προβάλλει ότι η επιτροπή στρατηγικής δεν είχε κεντρικό ρόλο όσον αφορά την εμπορική πολιτική της Prysmian, καθώς επρόκειτο για όργανο αποκλειστικά συμβουλευτικού χαρακτήρα. Κατά την προσφεύγουσα, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν μαρτυρεί ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ασκούσαν, λόγω της συμμετοχής τους στην προαναφερθείσα επιτροπή, αποφασιστική επιρροή επί της εμπορικής πολιτικής της Prysmian.

112 Όσον αφορά την πρώτη θέση που διατυπώνει η προσφεύγουσα, η οποία αφορά, κατ' ουσίαν, το προ της ΑΔΠ διάστημα, διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως στις υποσημειώσεις 1142 έως 1145, καθίσταται προφανές, κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο, ότι τρία μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ορίστηκαν μέλη του τετραμελούς διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, με διαχειριστικές εξουσίες.

- 113 Περαιτέρω, από τα παραρτήματα της προσφυγής προκύπτει ότι, δυνάμει των εξουσιών που τους είχαν ανατεθεί, τα εν λόγω μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ασκούσαν την καθημερινή διαχείριση της Prysmian. Ειδικότερα, έλαβαν αποφάσεις, μεταξύ άλλων, σχετικά με μια αίτηση για την ίδρυση υποκαταστήματος στο Κατάρ, σχετικά με τους διορισμούς μελών στα διοικητικά συμβούλια των θυγατρικών της Prysmian και σχετικά με εργασιακά ζητήματα στην εταιρία αυτή.
- 114 Υπό τις περιστάσεις αυτές, κρίνεται απορριπτέα η θέση της προσφεύγουσας ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ δεν ασκούσαν κανένα ρόλο όσον αφορά την εμπορική πολιτική της Prysmian πριν από την ΑΔΠ. Εξάλλου, όσον αφορά τη θέση της προσφεύγουσας ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι εν λόγω αποφάσεις είχαν ήδη ληφθεί από τα διευθυντικά στελέχη της Prysmian, αρκεί η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι οι προτάσεις αυτές έπρεπε να εγκρίνονται από τη μητρική εταιρία ή τους εκπροσώπους της, οι οποίοι είχαν, συνεπώς, την ευχέρεια να μη δώσουν την έγκρισή τους και να αποφασίσουν διαφορετικά, αποδεικνύει ακριβώς, την άσκηση αποφασιστικής επιρροής (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2013, HSE κατά Επιτροπής, T-399/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:647, σκέψη 84).
- 115 Όσον αφορά τη δεύτερη θέση που διατυπώνει η προσφεύγουσα, σχετικά με το διάστημα μετά την ΑΔΠ και, πιο συγκεκριμένα, με την επιτροπή στρατηγικής, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η επιτροπή αυτή απαρτιζόταν από τρία μέλη, τα δύο εκ των οποίων ήταν μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ. Όσον αφορά τα καθήκοντά τους, από τα παραρτήματα της προσφυγής προκύπτει ότι η επιτροπή ήταν επισήμως επιφορτισμένη με την εξέταση των προϋπολογισμών και των επενδύσεων της Prysmian, καθώς με την εξασφάλιση της χρηματοδότησής της και την υποστήριξη του διοικητικού συμβουλίου κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Συγκεκριμένα, από την ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης της 16ης Ιουλίου 2008 προκύπτει ότι η επιτροπή εξέτασε ζητήματα εμπορικής στρατηγικής, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων σε Βραζιλία, Κίνα, Τυνησία, Ιταλία και Ρωσία.
- 116 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν η επιτροπή στρατηγικής δεν είχε εξουσίες λήψης αποφάσεων, όπως παραδέχεται η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, τούτο δεν σημαίνει ότι δεν είχε κανένα ρόλο, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της λήψης στρατηγικού χαρακτήρα αποφάσεων στην Prysmian.
- 117 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, όμως, ότι, εντός της επιτροπής στρατηγικής, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ παρείχαν μόνο συμβουλές μέσω σύντομων ηλεκτρονικών επιστολών, βάσει της σχετικής με τις επενδύσεις επαγγελματικής πείρα τους, πάντα κατόπιν αιτήματος των διευθυντικών στελεχών. Ωστόσο, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, οι εν λόγω ηλεκτρονικές επιστολές αποδεικνύουν ότι υπήρχαν τακτικές επαφές με τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ σχετικά με τις στρατηγικές φύσεως αποφάσεις, περιλαμβανομένων των πιθανών επενδύσεων, και ότι τα μέλη αυτά είχαν συμμετοχή στη λήψη των σχετικών με την εμπορική πολιτική της Prysmian αποφάσεων.
- 118 Τέλος, όσον αφορά τη θέση που διατυπώνει η προσφεύγουσα ότι τα μέλη της στρατηγικής επιτροπής ορίστηκαν από τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο, τον Β., και τα περί αυτόν διευθυντικά στελέχη, αρκεί η επισήμανση ότι η θέση αυτή δεν επιβεβαιώνεται από την ηλεκτρονική επιστολή της 20ής Φεβρουαρίου 2007, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.
- 119 Ήταν, συνεπώς, ορθό το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, αρχικώς, οι εξουσίες διαχείρισης των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian, κατά το διάστημα έως την ΑΔΠ, και, εν συνεχεία, ο ρόλος τους εντός της επιτροπής στρατηγικής αποτελούν αντικειμενικούς παράγοντες που αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς των παρεμβαίνουσών στην αγορά και ότι πράγματι ασκούσε τέτοια επιρροή καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης.

4) *Σχετικά με τη σημασία του ρόλου της προσφεύγουσας στις συγκροτηθείσες από την Prysmian επιτροπές*

- 120 Στην αιτιολογική σκέψη 764 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή αναφέρει ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ είχαν σημαντικό ρόλο και σε άλλες επιτροπές της Prysmian, οι οποίες συγκροτήθηκαν στις 15 Δεκεμβρίου 2005, και συγκεκριμένα στην επιτροπή αμοιβών και την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου. Κατ' αυτήν, η πρώτη από τις επιτροπές αυτές είχε ως αντικείμενο ζητήματα αμοιβών και, έως τις 28 Φεβρουαρίου 2007, τα δύο από τα τρία μέλη της ήταν μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ· η δεύτερη είχε ως αντικείμενο ζητήματα συμμόρφωσης με την ισχύουσα νομοθεσία, ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές καταστάσεις, και απαρτιζόταν από δύο μέλη, το ένα εκ των οποίων ήταν μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ.
- 121 Η προσφεύγουσα παραδέχεται τη συμμετοχή των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ στις επιτροπές αυτές, πλην όμως υποστηρίζει ότι το γεγονός αυτό δεν αποδεικνύει την εκ μέρους της άσκηση αποφασιστικής επιρροής επί της Prysmian. Τονίζει, επιπλέον, ότι, μετά τις 28 Φεβρουαρίου 2007, στις επιτροπές αυτές, και συγκεκριμένα στην επιτροπή αμοιβών, μετείχε ένα μόνο μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ.
- 122 Όσον αφορά την επιτροπή αμοιβών, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, εφόσον η επιτροπή αυτή μπορούσε να καθορίσει τις αμοιβές των διευθυντικών στελεχών της θυγατρικής, το γεγονός ότι η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής ήταν μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ, όπως συνέβαινε κατά το διάστημα πριν από την ΑΔΠ, αποτελεί πράγματι ένδειξη της άσκησης αποφασιστικής επιρροής από τη μητρική εταιρία επί της θυγατρικής. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί τον συγκεκριμένο παράγοντα ως ένδειξη αποφασιστικής επιρροής για το διάστημα μετά την ΑΔΠ, διότι από τα τρία μέλη της επιτροπής αυτής ένα μόνον ήταν μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ.
- 123 Όσον αφορά την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής είναι επίσης αβάσιμη. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η εν λόγω επιτροπή ασκούσε μόνο καθήκοντα σχετικά με τον έλεγχο των οικονομικών καταστάσεων και την παροχή υποστήριξης κατά την κατάρτιση των ισολογισμών, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα είχε, μέσω της επιτροπής αυτής, τη δυνατότητα να ελέγχει την εμπορική πολιτική της θυγατρικής της. Επισημαίνεται, ακόμη, ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 764 της προσβαλλόμενης απόφασης, κανένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ δεν μετείχε στην επιτροπή αυτή μετά τις 28 Φεβρουαρίου 2007, οπότε η συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να στοιχειοθετήσει την άσκηση αποφασιστικής επιρροής για το διάστημα μετά την ΑΔΠ.
- 124 Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τη συμμετοχή των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ στην επιτροπή αμοιβών και στην επιτροπή εσωτερικού ελέγχου ως αντικειμενικούς παράγοντες που να καταδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να ασκεί και ασκούσε πράγματι αποφασιστική επιρροή επί των παρεμβαινουσών καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης.

5) *Σχετικά με τις τακτικές ενημερώσεις και τις μηνιαίες εκθέσεις*

- 125 Στην αιτιολογική σκέψη 765 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή κάνει λόγο για τακτικές ενημερώσεις και υποβολή μηνιαίων εκθέσεων από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης.
- 126 Κατά την προσφεύγουσα, οι εκθέσεις αυτές δεν ασκούν επιρροή όσον αφορά την εκτίμηση σχετικά με την εκ μέρους της άσκηση αποφασιστικής επιρροής επί των παρεμβαινουσών, διότι οι εκθέσεις αυτές δεν προορίζονταν γι' αυτήν, αλλά αποσκοπούσαν στη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων της

επιχείρησης στο ευρύ κοινό. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι σκοπός των εκθέσεων ήταν μόνο να παρασχεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, με διαχειριστικές αρμοδιότητες, η δυνατότητα να γνωρίζουν το αποτέλεσμα της επένδυσης στην Prysmian, και ότι ζητούνταν η συνδρομή τους.

- 127 Υπενθυμίζεται ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, αποτελεί πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου ότι το εποπτικό συμβούλιο μιας θυγατρικής, η πλειοψηφία των μελών του οποίου αποτελείται από εκπροσώπους της μητρικής εταιρίας, μπορεί να ενημερώνεται τακτικά, με εκθέσεις, σχετικά με την εξέλιξη της εμπορικής δραστηριότητας της θυγατρικής αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2013, HSE κατά Επιτροπής, T-399/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:647, σκέψη 93). Επομένως, η περί του αντιθέτου άποψη που διατύπωσε η προσφεύγουσα είναι απορριπτέα.
- 128 Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι με τις εν λόγω μηνιαίες εκθέσεις τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ενημερώνονταν τακτικά για την εξέλιξη της εμπορικής δραστηριότητας της Prysmian. Όπως προκύπτει από τα παραδείγματα που παρατίθενται στην υποσημείωση 1157 της προσβαλλόμενης απόφασης, ενημερώνονταν σχετικά με τις εμπορικές δραστηριότητες της εταιρίας αυτής στον κλάδο των ηλεκτρικών καλωδίων, για ζητήματα οικονομικά, ενεργειακά, τηλεπικοινωνιακά, επιχειρησιακά, ανθρωπίνου δυναμικού, υλικοτεχνικής υποστήριξης, ανάπτυξης αγορών και προϊόντων, και ποιότητας.
- 129 Επομένως, λαμβανομένης επίσης υπόψη της εξουσίας της προσφεύγουσας να διορίζει τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian και των εξουσιών που είχαν απονεμηθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ, βάσει των προεκτεθέντων στις σκέψεις 110 έως 119 ανωτέρω, οι τακτικές ενημερώσεις και οι μηνιαίες εκθέσεις αποτελούν έναν ακόμη παράγοντα που καταδεικνύει ότι η προσφεύγουσα ενημερωνόταν τακτικά για την εμπορική στρατηγική της θυγατρικής της, πράγμα που επιβεβαιώνει ότι συναποτελούσε με αυτές ενιαία οικονομική οντότητα.

6) Σχετικά με τα μέτρα που αποσκοπούσαν στην εξασφάλιση αποφασιστικού ελέγχου μετά την ΑΔΠ

- 130 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 766 έως 770 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα έλαβε μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι, ακόμη και μετά την αρχική δημόσια προσφορά, θα ήταν σε θέση να ασκεί αποφασιστικό έλεγχο επί της Prysmian. Πρόκειται, κατ' αυτήν, για τα εξής μέτρα:
- καταρχάς, η προσφεύγουσα, ως μόνος έμμεσος μέτοχος, διόρισε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 το διοικητικό συμβούλιο που διοικούσε την Prysmian έως τις 9 Απριλίου 2009. Η προσφεύγουσα μπορούσε έτσι να αποφύγει τον διορισμό νέου διοικητικού αμέσως μετά την αρχική δημόσια προσφορά τον Μάιο του 2007·
 - εν συνεχεία, η προσφεύγουσα τροποποίησε, κατά τη συνέλευση των μετόχων της Prysmian της 16ης Ιανουαρίου 2007, το καταστατικό της εταιρίας αυτής με την καθιέρωση ενός συστήματος προσωρινού καταλόγου για τον διορισμό και την επιλογή των νέων διοικητικών συμβουλίων (η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, με το σύστημα αυτό, η προσφεύγουσα μπορούσε να διασφαλίσει, παρά το μειωμένο ποσοστό συμμετοχής της, ότι θα ήταν σε θέση να ορίσει στο μέλλον πέντε τουλάχιστον από τα έξι μέλη του διοικητικού συμβουλίου, διατηρώντας έτσι τον έλεγχο επί της Prysmian)·
 - εξάλλου, στις 12 Νοεμβρίου 2007, το 9,9 % των μετοχών της Prysmian πωλήθηκε στην Taihan Electric Wire και, με έγγραφο της 6ης Νοεμβρίου 2007, η Taihan Electric Wire δεσμεύθηκε έναντι της προσφεύγουσας να μην έχει ποσοστό επένδυσης μεγαλύτερο του 10 % επί του συνόλου του κεφαλαίου της Prysmian, να μην ασκεί τα δικαιώματα ψήφου κατά τις συνελεύσεις των μετόχων της Prysmian, περιλαμβανομένης της άσκησης τους μέσω άλλων εταιριών του ομίλου Taihan, για ποσοστό μεγαλύτερο του 10 % των μετοχών με δικαίωμα ψήφου και να μην προτείνει κανέναν υποψήφιο για διορισμό ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή ως ελεγκτή της Prysmian (κατά την

Επιτροπή, οι δεσμεύσεις αυτές, και ιδίως η τελευταία, εξασφάλιζαν για την προσφεύγουσα ότι ο δεύτερος μέτοχος της Prysmian δεν θα μπορούσε να υποβάλει προσωρινό κατάλογο ή να ορίσει εκπροσώπους στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian)·

- τέλος, υπάρχουν ρητές αναφορές στην πλειοψηφική συμμετοχή της προσφεύγουσας μετά την αρχική δημόσια προσφορά, ιδίως στα πρακτικά της συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2007.

- ¹³¹ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, παρά τα όσα παραθέτει στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι αυτή συναποτελούσε με τις παρεμβαίνουσες ενιαία οικονομική οντότητα, κατά την έννοια της νομολογίας, κατά το διάστημα μετά την ΑΔΠ. Φρονεί, καταρχάς, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, κατά το μέτρο που δεν υπάρχει προηγούμενη περίπτωση καταλογισμού τέτοιας ευθύνης σε μητρική εταιρία με τέτοιο ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιο. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι ο διορισμός του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian τον Φεβρουάριο του 2007 δεν της εξασφάλισε τον έλεγχο της εταιρίας αυτής. Αναφέρει, ακόμη, ότι η καθιέρωση συστήματος προσωρινού καταλόγου είχε αποφασιστεί ενόψει της αρχικής πρότασης δημόσιας προσφοράς. Εξάλλου, κατ' αυτήν, η επένδυση της Taihan Electric Wire δεν μπορεί να θεωρηθεί αμελητέα.
- ¹³² Συναφώς, πρώτον, είναι απορριπτέα η θέση της προσφεύγουσας ότι κακώς της καταλόγισε η Επιτροπή αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου, επειδή δεν υπάρχει προηγούμενη περίπτωση καταλογισμού τέτοιας ευθύνης με τέτοιο ποσοστό συμμετοχής. Συγκεκριμένα, αρκεί να υπομνησθεί ότι μια μειοψηφική συμμετοχή δύναται να παρέχει σε μητρική εταιρία τη δυνατότητα να ασκεί πραγματικά καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της στην αγορά, εφόσον συνοδεύεται από δικαιώματα τα οποία βαίνουν πέραν αυτών που αναγνωρίζονται κατά κανόνα στους μειοψηφούντες μετόχους για την προστασία των οικονομικών τους συμφερόντων και τα οποία, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων νομικής ή οικονομικής φύσεως, δύνανται να αποδεικνύουν ότι ασκείται καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής εταιρίας στην αγορά (αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2011, Fuji Electric κατά Επιτροπής, T-132/07, EU:T:2011:344, σκέψη 183, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Toshiba κατά Επιτροπής, T-104/13, EU:T:2015:610, σκέψη 97).
- ¹³³ Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο διορισμός του διοικητικού συμβουλίου, στις 28 Φεβρουαρίου 2007, δεν της εξασφάλισε τον έλεγχο, υπενθυμίζεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 93 ανωτέρω, η θητεία του διοικητικού συμβουλίου που διορίστηκε κατά την ημερομηνία αυτή, δηλαδή πριν από την ΑΔΠ, έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2009 και το εν λόγω διοικητικό συμβούλιο διατηρήθηκε χωρίς μεταβολές μετά την ΑΔΠ, ακόμη δε και μετά την παύση της παράβασης. Μολονότι, κατά το διάστημα αυτό, η προσφεύγουσα δεν είχε πλέον τον απόλυτο έλεγχο των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian, η διατήρηση της ίδιας σύνθεσης του εν λόγω διοικητικού συμβουλίου αποτελεί ένδειξη του ότι η προσφεύγουσα συνέχισε να ασκεί έλεγχο επί του διοικητικού συμβουλίου μετά την αρχική δημόσια προσφορά.
- ¹³⁴ Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με το σύστημα του προσωρινού καταλόγου, ότι η καθιέρωση του συστήματος αυτού ήταν επιβεβλημένη λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κώδικα δεοντολογίας των εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιριών, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το σύστημα αυτό παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διορίσει τουλάχιστον πέντε από τα έξι μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian. Πάντως, δεδομένου ότι είναι άνευ σημασίας το εάν η καθιέρωση του συστήματος αυτού έγινε με πρωτοβουλία της προσφεύγουσας ή αποτελούσε εκ του νόμου προβλεπόμενη νομική υποχρέωση, πρέπει να γίνει δεκτό το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το εν λόγω σύστημα παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατηρήσει τον έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian μετά την αρχική δημόσια προσφορά. Εξάλλου, ακόμη και αν η προσφεύγουσα δεν έκανε χρήση του συστήματος αυτού κατά τη διάρκεια της παράβασης,

επισημαίνεται ότι αυτό δεν ήταν απαραίτητο, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, το διοικητικό συμβούλιο που διορίστηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 από την προσφεύγουσα διατηρήθηκε χωρίς μεταβολές στη σύνθεσή του έως την παύση της παράβασης.

- 135 Τέταρτον, όσον αφορά την επένδυση της Taihan Electric Wire της 12ης Νοεμβρίου 2007, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν εμπόδισε την εν λόγω εταιρία να ασκήσει τα δικαιώματά της, πλην όμως διαπιστώνεται ότι η δέσμευση να μην προτείνει υποψηφίους για το διοικητικό συμβούλιο, όπως αυτή απορρέει από τη διάταξη αριθ. 2 του εγγράφου της 6ης Νοεμβρίου 2007, το οποίο είναι συνημμένο στην προσφυγή, αποσκοπούσε στο να μην έχει η εταιρία αυτή τη δυνατότητα να παρέμβει στη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου. Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, η δέσμευση αυτή δεν εξαρτιόταν από την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής της εν λόγω εταιρίας στην Prysmian άνω του 10 %. Υπό τις συνθήκες αυτές, ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η δέσμευση αυτή είχε ως συνέπεια ότι η προσφεύγουσα διατηρούσε τον έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, καθώς ο δεύτερος σημαντικότερος μέτοχος της εταιρίας δεσμευόταν να μην επηρεάσει τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου.
- 136 Πέμπτον, όσον αφορά τη ρητή αναφορά στον έλεγχο της προσφεύγουσας, ο οποίος, κατά την Επιτροπή, απορρέει από τα πρακτικά της συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2007, αρκεί η επισήμανση ότι από το εν λόγω έγγραφο καθίσταται προφανές ότι ένα εκ των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ δήλωσε, κατά την αξιολόγηση της εκχώρησης στην Taihan Electric Wire, ότι «[εμπιστευτικό]». Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αποδεικτική αξία του εγγράφου αυτού, πλην όμως επισημαίνεται ότι πρόκειται για επίσημο πρακτικό, πράγμα που σημαίνει ότι σε αυτό έχουν αποτυπωθεί οι παρατηρήσεις των μετεχόντων στη συνεδρίαση του συμβουλίου που οι ίδιοι θέλησαν να καταγραφούν, η δε προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει το αντίθετο.
- 137 Επομένως, ήταν ορθή η διαπίστωση της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη τεσσάρων μέτρων που καταδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα διατήρησε τον έλεγχο της Prysmian μετά την ΑΔΠ, όταν δηλαδή δεν κατείχε πλέον την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές του εν λόγω ομίλου.

7) Σχετικά με την απόδειξη της τυπικής συμπεριφοράς ιδιοκτήτη βιομηχανικής επιχείρησης

- 138 Με τη σκέψη 771 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι, ακόμη και στο τέλος του 2007, όταν πλέον η προσφεύγουσα κατείχε εμμέσως το 31,69 % των μετοχών της Prysmian, ευνοούσε, ως να ήταν ιδιοκτήτης βιομηχανικής επιχείρησης, τις διασταυρούμενες πωλήσεις μεταξύ της Prysmian και άλλων θυγατρικών της. Στην υποσημείωση 1165 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή παραπέμπει στην ανταλλαγή ηλεκτρονικών επιστολών μεταξύ των Ο. και Β. στις 20 Δεκεμβρίου 2007, σε ηλεκτρονική επιστολή του Ο. της 2ας Ιανουαρίου 2008 και σε ηλεκτρονική επιστολή του Σ. της 30ής Ιανουαρίου 2008.
- 139 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις επισημάνσεις της Επιτροπής, υποστηρίζοντας ότι, με τις εν λόγω ηλεκτρονικές επιστολές, ο Ο., ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ με διαχειριστικές αρμοδιότητες, απλώς υπέδειξε στην Prysmian επιχειρηματικές ευκαιρίες και έδωσε το όνομα ενός αρμοδίου στελέχους μιας νορβηγικής εταιρίας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υποστηρίζει εσφαλμένως ότι οι εν λόγω ηλεκτρονικές επιστολές αφορούσαν ενδοομιλικές διασταυρούμενες πωλήσεις και δεν απέδειξε ότι η ανταλλαγή επιστολών είχε ως αποτέλεσμα μεταγενέστερες επαφές ή αποτελεί ένδειξη της άσκησης πίεσης επί της Prysmian να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες αυτές.
- 140 Όσον αφορά το περιεχόμενο των επίμαχων ηλεκτρονικών επιστολών, από τα παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως προκύπτει ότι, με τις εν λόγω επιστολές, ο Ο. γνωστοποιούσε στην Prysmian την εξαγορά από την προσφεύγουσα εταιρίας παρέχουσας τηλεοπτικές υπηρεσίες στη

Νορβηγία, με σκοπό τη δημιουργία επαφών μεταξύ της εταιρίας αυτής και της Prysmian για την πώληση ηλεκτρικών καλωδίων. Ανάλογη πρόταση διατύπωσε ο Ο. και για ανήκουσα στην προσφεύγουσα εταιρία στις Ηνωμένες Πολιτείες.

- 141 Πάντως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι επίμαχες ηλεκτρονικές επιστολές εμφανίζουν ότι οι δραστηριοποιούμενες στην αγορά επιχειρήσεις μάλλον επέλεξαν να έλθουν σε επαφή με αυτήν, παρά απευθείας με τον όμιλο Prysmian για ενδεχόμενες πωλήσεις ηλεκτρικών καλωδίων, γεγονός που καταδεικνύει ότι αυτή ενεργούσε ως συνομιλητής εξ ονόματος του ομίλου. Ακόμη και αν, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, οι ηλεκτρονικές αυτές επιστολές δεν αποτελούν εντολή προς την προσφεύγουσα να συνάψει τις εν λόγω συμβάσεις ή συστηματική πρακτική, ορθώς τις συμπεριέλαβε η Επιτροπή στην ανάλυσή της ως παράγοντα που καταδεικνύει την εμπλοκή της προσφεύγουσας στην εμπορική δραστηριότητα της Prysmian.
- 142 Υπό τις συνθήκες αυτές, δικαίως στηρίχθηκε η Επιτροπή στις ηλεκτρονικές επιστολές που αντηλλάγησαν μεταξύ του Ο. και του Β. στις 20 Δεκεμβρίου 2007, ως παράγοντα που καταδεικνύει την άσκηση αποφασιστικής επιρροής από την προσφεύγουσα επί της Prysmian.

8) Σχετικά με την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση

- 143 Από τις σκέψεις 89 έως 142 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορούσε να στηρίξει το συμπέρασμα της σχετικά με την άσκηση αποφασιστικής επιρροής από την προσφεύγουσα επί των παρεμβαινουσών, πρώτον, στην εξουσία της προσφεύγουσας να διορίζει τα μέλη των διαδοχικών διοικητικών συμβουλίων της Prysmian, δεύτερον, στην εξουσία της να συγκαλεί συνελεύσεις των μετόχων και να προτείνει την ανάκληση μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρου του διοικητικού συμβουλίου, τρίτον, στις εξουσίες που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ που ήταν μέλη των διοικητικών συμβουλίων και στη συμμετοχή τους στην επιτροπή στρατηγικής, τέταρτον, στις τακτικές ενημερώσεις και στην υποβολή μηνιαίων εκθέσεων, πέμπτον, στα απαριθμούμενα από την Επιτροπή μέτρα που αποσκοπούσαν στη διασφάλιση της συνέχισης του αποφασιστικού ελέγχου από την προσφεύγουσα μετά την αρχική δημόσια προσφορά και, έκτον, στην απόδειξη του ότι η προσφεύγουσα ενεργούσε ως ιδιοκτήτης βιομηχανικής επιχείρησης. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό, κατόπιν ενδελεχούς ελέγχου, ότι ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία μπορούσε να εφαρμοστεί ως προς την προσφεύγουσα το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009.
- 144 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο αμφισβητείται το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα δεν ήταν απλώς χρηματοοικονομικός επενδυτής

- 145 Η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει εσφαλμένη την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η επένδυση του επενδυτικού κεφαλαίου GSCP V στον όμιλο Prysmian δεν ήταν απλώς μια επένδυση χρηματοοικονομικού επενδυτή. Υποστηρίζει ότι η εξαγορά της Prysmian από το συγκεκριμένο επενδυτικό κεφάλαιο είχε πραγματοποιηθεί από επαγγελματίες μετόχους και όχι από διαχειριστές ή αρμοδίους για τη χάραξη στρατηγικής. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να της καταλογιστεί ευθύνη ως μητρικής εταιρίας.
- 146 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V δεν είχε τις ικανότητες ούτε τους πόρους για να καθορίσει την εμπορική πολιτική του ομίλου Prysmian, ότι η διαχείριση των περιλαμβανόμενων στο χαρτοφυλάκιο της εταιριών δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της εντολής της ΡΙΑ, η οποία είχε συστήσει το εν λόγω επενδυτικό κεφάλαιο, ότι τα υφιστάμενα διευθυντικά στελέχη Prysmian, τα οποία είχαν τοποθετηθεί από τον προηγούμενο ιδιοκτήτη της εταιρίας αυτής, συνέχισαν να διευθύνουν τις εμπορικές δραστηριότητές της, ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ήταν επαγγελματίες στον κλάδο των επενδύσεων και ο ρόλος τους συνίστατο απλώς στην επίβλεψη

της επένδυσης, ότι δεν είχε κίνητρο να ασκεί έλεγχο επί της Prysmian, όπως προκύπτει από τις αποεπενδύσεις στις οποίες προέβη μετά την εξαγορά της, και ότι ο όμιλος Prysmian δεν εμφανιζόταν ως ανήκων στον όμιλο του οποίου είναι μητρική εταιρία ούτε περιλαμβανόταν λογιστικώς στον όμιλο αυτό.

- 147 Η προσφεύγουσα προβάλλει, ακόμη, ότι, αντιθέτως προς ό,τι αναφέρει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα μέτρα που έλαβε ως προς τον όμιλο Prysmian δεν είναι πανομοιότυπα με αυτά που λαμβάνει η εταιρία συμμετοχών που είναι επικεφαλής ενός βιομηχανικού ομίλου.
- 148 Τέλος, η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει εσφαλμένη την εκτίμηση της Επιτροπής ότι το οικονομικό πλεονέκτημα που αποκόμισε από την επένδυσή της αποδεικνύει ότι δεν ενεργούσε ως χρηματοοικονομικός επενδυτής.
- 149 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα επιχειρήματα αυτά.
- 150 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ιδίως τις εκτιμήσεις που διατυπώνει η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 773 έως 781 της προσβαλλόμενης απόφασης, με τις οποίες απαντά στα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι, ως προς τον όμιλο Prysmian, ενεργούσε απλώς ως χρηματοοικονομικός επενδυτής.
- 151 Κατά τη νομολογία, δεν χωρεί καταλογισμός στη μητρική εταιρία ευθύνης για παράβαση της θυγατρικής στην περίπτωση των απλών χρηματοοικονομικών επενδυτών, δηλαδή σε περίπτωση κατά την οποία ένας επενδυτής μετέχει στο κεφάλαιο μιας εταιρίας, με σκοπό την αποκόμιση χρηματοοικονομικού οφέλους, χωρίς όμως να εμπλέκεται στη διαχείριση και τον έλεγχό της (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2012, 1. garantovaná κατά Επιτροπής, T-392/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:674, σκέψεις 50 έως 52). Ωστόσο, η ιδιότητα του «απλού οικονομικού επενδυτή» δεν αποτελεί νομικό κριτήριο αλλά, αντιθέτως, παράδειγμα περίπτωσης κατά την οποία η μητρική εταιρία έχει τη δυνατότητα να ανατρέψει το τεκμήριο της πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής (βλ., συναφώς, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:262, σημείο 75).
- 152 Όσον αφορά, καταρχάς, τη θέση της προσφεύγουσας ότι, αφενός, το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V δεν είχε ούτε την ικανότητα ούτε τους πόρους να καθορίσει την εμπορική πολιτική της Prysmian και, αφετέρου, ότι η διαχείριση των θυγατρικών εταιριών δεν ενέπιπτε στο πλαίσιο της εντολής της ΡΙΑ, διαπιστώνεται ότι οι επισημάνσεις αυτές δεν ασκούν επιρροή όσον αφορά τη διαπίστωση της άσκησης αποφασιστικής επιρροής. Διαψεύδονται, άλλωστε, από τους αντικειμενικούς παράγοντες και τις ενδείξεις που κρίθηκαν βάσιμες με τη σκέψη 143 ανωτέρω. Επιπλέον, όπως επισήμανε η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν διαπιστώνεται εμπλοκή της προσφεύγουσας στη διαχείριση των εμπορικών υποθέσεων της Prysmian, αλλά η άσκηση αποφασιστικής επιρροής επί των σχετικών αποφάσεων της εταιρίας αυτής. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, δεν συντρέχει λόγος να περιοριστεί η εξέταση της άσκησης αποφασιστικής επιρροής στα στοιχεία και μόνον που αφορούν τη *stricto sensu* εμπορική πολιτική της θυγατρικής (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, HIT Groep κατά Επιτροπής, T-436/10, EU:T:2015:514, σκέψη 127 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 153 Όσον αφορά, περαιτέρω, η θέση της προσφεύγουσας ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ που μετείχαν στα διαδοχικά διοικητικά συμβούλια της Prysmian δεν είχαν τα προσόντα ή την πείρα για τη διαχείριση των δραστηριοτήτων της εταιρίας αυτής, επισημαίνεται εκ νέου ότι η περίπτωση αυτή δεν σημαίνει ότι η μητρική εταιρία δεν ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της θυγατρικής της. Σε κάθε περίπτωση, δεν αναιρεί το γεγονός ότι τα εν λόγω μέλη του διοικητικού συμβουλίου εμπλέκονταν στην εμπορική πολιτική της Prysmian κατά το μέτρο που, όπως διαπιστώθηκε με τις σκέψεις 105 και 119 ανωτέρω, μετείχαν στα διοικητικά συμβούλια της εταιρίας αυτής, καθώς και στην επιτροπή στρατηγικής, και τους είχαν ανατεθεί εξουσίες διαχείρισης.

- 154 Όσον αφορά, εξάλλου, τη θέση της προσφεύγουσας ότι δεν είχε συμφέρον να ασκεί έλεγχο επί της Prysmian, η θέση αυτή επίσης διαψεύδεται από το γεγονός ότι είχε διορίσει όλα τα διοικητικά συμβούλια της εταιρίας αυτής κατά τη διάρκεια της παράβασης, καθώς και ότι μετείχε στην επιτροπή στρατηγικής της εν λόγω εταιρίας μετά την αρχική δημόσια προσφορά. Η θέση αυτή διαψεύδεται προδήλως και από τη δήλωση του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ που εξετάστηκε με τη σκέψη 136 ανωτέρω.
- 155 Όσον αφορά, τέλος, τη θέση της προσφεύγουσας ότι ο όμιλος Prysmian δεν εμφανιζόταν ως ανήκων στον όμιλο του οποίου η προσφεύγουσα είναι η μητρική εταιρία ούτε περιλαμβανόταν λογιστικώς στον όμιλο αυτόν, η θέση αυτή είναι απορριπτέα, καθώς προσκρούει στους παράγοντες και τις ενδείξεις που επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη της διαπίστωσης περί ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής.
- 156 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, σε αντίθεση με ό,τι διατείνεται, δεν απέδειξε ότι η συμμετοχή της στον όμιλο Prysmian αποτελούσε απλώς μια χρηματοοικονομική επένδυση και ότι απέιχε παντελώς από την εμπλοκή στη διαχείριση και τον έλεγχο της εν λόγω εταιρίας.
- 157 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως και ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003, ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης

- 158 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 και την προβλεπόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολόγησης, διότι δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη της τη σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και των παρεμβαίνουσών όσον αφορά τον καταλογισμό αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου.
- 159 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως σε δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου, υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή για τον καταλογισμό σε αυτήν αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου εμπεριέχουν παρατυπίες και περιλαμβάνουν μη τεκμηριωμένες δηλώσεις τις οποίες προσκόμισαν οι παρεμβαίνουσες κατά τη διοικητική διαδικασία. Στο πλαίσιο του δεύτερου, φρονεί ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003 και ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων

- 160 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι στήριξε τα συμπεράσματά της περί αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης της προσφεύγουσας για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου αποκλειστικά στις δηλώσεις των παρεμβαίνουσών, παρά το γεγονός ότι οι δηλώσεις αυτές δεν είναι, κατ' αυτήν, ακριβείς, συγκλίνουσες και αξιόπιστες.
- 161 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι δηλώσεις των παρεμβαίνουσών δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο και ότι η Επιτροπή τις δέχθηκε ανεπιφύλακτα. Επισημαίνει, ακόμη, ότι η Επιτροπή αγνόησε σκοπίμως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς αντίκρουση των προερχόμενων από τις παρεμβαίνουσες πληροφοριών. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι δηλώσεις των παρεμβαίνουσών στις οποίες στηρίχθηκε η Επιτροπή αντιφάσκουν προς προηγούμενες δηλώσεις τους, καθώς και προς τα αποδεικτικά στοιχεία που της είχαν

προσκομισθεί πριν από την ανακοίνωση αιτιάσεων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία τα προσκομισθέντα από τις παρεμβαίνουσες έγγραφα.

- 162 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα επιχειρήματα αυτά.
- 163 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα σχετικά με τον καταλογισμό σε αυτήν αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου, τα οποία περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν στηρίζονται σε επαρκή και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία. Κατ' ουσίαν, επαναλαμβάνει στο πλαίσιο αυτό τα περισσότερα από τα επιχειρήματα τα οποία είχε προβάλει στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και τα οποία πρέπει να απορριφθούν για λόγους ανάλογους με εκείνους που παρατέθηκαν κατά την εξέταση του λόγου εκείνου.
- 164 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέθεσε κατά λέξη, χωρίς να τις εξετάσει με κριτικό πνεύμα, τις δηλώσεις των παρεμβαίνουσών σχετικά με την εξουσία της να διορίζει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian, τη συμμετοχή των μελών του διοικητικού συμβουλίου της PIA στην επιτροπή στρατηγικής, τη συμπεριφορά της ως ιδιοκτήτριας βιομηχανικής επιχείρησης και τις εξουσίες που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της PIA.
- 165 Πάντως, όσον αφορά, καταρχάς, την εξουσία διορισμού των διοικητικών συμβουλίων, επισημαίνεται ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής δεν στηρίζονται μόνο στις δηλώσεις της Prysmian, αλλά και σε πληροφορίες παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα και στο καταστατικό της εταιρίας, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 762 της προσβαλλόμενης απόφασης και τις υποσημειώσεις 1138 έως 1141 της ίδιας απόφασης. Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει εκ νέου ότι το πρώτο διοικητικό συμβούλιο είχε επιλεγεί από τον Β., ως πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της Prysmian, και όχι από την ίδια, πλην όμως διαπιστώνεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 100 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς τεκμηρίωση της θέσης αυτής.
- 166 Όσον αφορά, περαιτέρω, τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στην επιτροπή στρατηγικής, από την αιτιολογική σκέψη 763 και τις υποσημειώσεις 1148 έως 1153 της προσβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι η Επιτροπή στήριξε τα συμπεράσματά της στις ηλεκτρονικές επιστολές μεταξύ των μελών του διοικητικού συμβουλίου της PIA και του προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της Prysmian, καθώς και στην ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της επιτροπής αυτής και στα πρακτικά των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου. Επομένως, κατ' αντίθεση προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε αποκλειστικά στις δηλώσεις των παρεμβαίνουσών όσον αφορά τα συμπεράσματά της σχετικά με την εν λόγω επιτροπή. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 115 ανωτέρω, η ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης της επιτροπής αυτής της 16ης Ιουλίου 2008 καταδεικνύει ότι η εν λόγω επιτροπή εξέταζε ζητήματα εμπορικής στρατηγικής, περιλαμβανομένων των επενδύσεων στη Βραζιλία, την Κίνα, την Τυνησία, την Ιταλία και τη Ρωσία, οπότε διαψεύδεται η θέση της προσφεύγουσας ότι η εν λόγω επιτροπή δεν είχε κανένα ρόλο στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης στρατηγικών αποφάσεων της Prysmian.
- 167 Όσον αφορά, εξάλλου, το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα ευνοούσε τις ενδοομιλικές διασταυρούμενες πωλήσεις, το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται, όπως διευκρινίζεται με την αιτιολογική σκέψη 771 της προσβαλλόμενης απόφασης, στις ηλεκτρονικές επιστολές μεταξύ του Ο. και του Β. της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σε ηλεκτρονική επιστολή του Ο. της 2ας Ιανουαρίου 2008 και σε ηλεκτρονική επιστολή του Σ. της 30ής Ιανουαρίου 2008. Είναι, συνεπώς, απορριπτέα η θέση ότι η εν λόγω διαπίστωση στηρίζεται αποκλειστικά στις δηλώσεις των παρεμβαίνουσών.
- 168 Όσον αφορά, τέλος, τις εξουσίες που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της PIA, από τις σκέψεις 112 έως 114 ανωτέρω προκύπτει ότι το αποδεικτικό στοιχείο που επικαλείται η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, και συγκεκριμένα με τις υποσημειώσεις 1142 έως 1145, είναι το πρακτικό της συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian της 15ης Δεκεμβρίου

2005. Επομένως, σε αντίθεση με ό,τι προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν στήριξε τα συμπεράσματά της μόνο στις δηλώσεις των παρεμβαινουσών. Κατά τα λοιπά, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής επιβεβαιώνονται από τα παραρτήματα του δικογράφου της προσφυγής, τα οποία καταδεικνύουν ότι, βάσει των διαχειριστικών εξουσιών που είχαν ανατεθεί στα προαναφερθέντα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ μετείχαν στην τρέχουσα διαχείριση της Prysmian. Πιο συγκεκριμένα, έλαβαν αποφάσεις, μεταξύ άλλων, σχετικά με μια αίτηση χορήγησης άδειας για την ίδρυση υποκαταστήματος στο Κατάρ, σχετικά με τους διορισμούς μελών στα διοικητικά συμβούλια των θυγατρικών της και σχετικά με εργασιακά ζητήματα στην εταιρία αυτή.

- 169 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν στηρίζονται αποκλειστικά σε δηλώσεις των παρεμβαινουσών.
- 170 Κατά δεύτερον, στον βαθμό που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι δηλώσεις των παρεμβαινουσών είναι αντιφατικές και ότι η Επιτροπή αγνόησε τα στοιχεία που αυτή προσκόμισε κατά τη διοικητική διαδικασία, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει κατά τρόπο συγκεκριμένο ποιες είναι αυτές οι δηλώσεις ή τα στοιχεία αυτά, οπότε τα όσα προβάλλει σχετικώς πρέπει να απορριφθούν.
- 171 Επομένως, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως κρίνεται απορριπτέο.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, σχετικά με παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

- 172 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέλειψε τις αναλυτικές πληροφορίες που είχε προσκομίσει κατά τη διοικητική διαδικασία και ότι δεν τεκμηρίωσε επαρκώς τα συμπεράσματά της, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής για το διάστημα πριν από την ΑΔΠ, όσον αφορά τη διαπίστωση περί ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής επί του ομίλου Prysmian καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης και όσον αφορά το επιχείρημά της ότι ο ρόλος της στην Prysmian ήταν αυτός ενός απλού χρηματοοικονομικού επενδυτή.
- 173 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα.
- 174 Κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, όλες οι πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων, πρέπει να είναι αιτιολογημένες.
- 175 Κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολόγηση πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της επίμαχης πράξης και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να λάβουν γνώση της δικαιολογητικής βάσης του ληφθέντος μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχο του (βλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 147 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 176 Επομένως, στο πλαίσιο των ατομικών αποφάσεων, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης τέτοιας απόφασης έχει ως σκοπό, πέραν του να επιτρέψει τον δικαστικό έλεγχο, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση πάσχει ενδεχομένως ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της. Υπενθυμίζεται, ωστόσο, ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης που προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξης (βλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψεις 146 και 148 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, οι αιτιάσεις και τα επιχειρήματα διά των οποίων επιχειρείται να αμφισβητηθεί η νομική

βασιμότητα της πράξης αυτής είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο λόγου ο οποίος αφορά έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 2001, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-17/99, EU:C:2001:178, σκέψεις 35 έως 38, και της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, EU:T:2005:221, σκέψεις 52 και 59).

- 177 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι επαρκής, καθώς της παρέχει τη δυνατότητα, αφενός, σε αυτήν να γνωρίζει τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να της καταλογίσει αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου, λόγω άμεσης συμμετοχής στην επίδικη σύμπραξη και, αφετέρου, στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 178 Συγκεκριμένα, όσον αφορά, καταρχάς, την απόφαση περί εφαρμογής του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής για το διάστημα πριν από την ΑΔΠ, από τις αιτιολογικές σκέψεις 748 έως 754 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η Επιτροπή εξήγησε ότι, λόγω του έμμεσου ελέγχου των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές της Prysmian, η προσφεύγουσα βρισκόταν σε θέση ανάλογη με εκείνη του μοναδικού και αποκλειστικού ιδιοκτήτη της εταιρίας αυτής. Εξάλλου, η Επιτροπή διευκρίνισε, ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις 751 έως 753 της εν λόγω απόφασης, ότι οι επενδύσεις της Apollo και των διευθυντικών στελεχών της Prysmian είχαν αποκλειστικά παθητικό χαρακτήρα και, επίσης, συνεπάγονταν παραίτηση, υπέρ της προσφεύγουσας, από την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονταν με τις μετοχές της Prysmian. Επ' αυτής της βάσεως, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 697 έως 702 της απόφασης αυτής, μπορούσε κατά νόμον να καταλογίσει στην προσφεύγουσα αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου.
- 179 Όσον αφορά, περαιτέρω, τη διαπίστωση περί ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής από την προσφεύγουσα επί των παρεμβαινουσών κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009, η Επιτροπή διευκρίνισε το συμπέρασμά της ότι η προσφεύγουσα άσκησε τέτοια επιρροή, επικαλούμενη τους οικονομικούς, οργανωτικούς και νομικούς δεσμούς μεταξύ της προσφεύγουσας και των παρεμβαινουσών. Οι παράγοντες αυτοί περιγράφονται κατά τρόπο εξατομικευμένο και αναλυτικό στις αιτιολογικές σκέψεις 758 έως 771 της προσβαλλόμενης απόφασης και σταθμίζονται συνολικά με τις αιτιολογικές σκέψεις 772 έως 781 της απόφασης αυτής. Εξάλλου, η Επιτροπή απάντησε στα κύρια επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα σχετικά με τη στάθμιση αυτή, ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις 773 έως 778 της εν λόγω απόφασης. Τέλος, κατ' αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι διευκρινίσεις της Επιτροπής δεν αφορούσαν μόνον τον διάστημα πριν από την ΑΔΠ, αλλά και το διάστημα μετά από αυτή, όπως αποδεικνύεται από τα μέτρα που εξετάστηκαν με τις αιτιολογικές σκέψεις 766 έως 770.
- 180 Όσον αφορά, τέλος, το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν ενήργησε, έναντι του ομίλου Prysmian, ως απλός οικονομικός επενδυτής, η Επιτροπή παρέχει σαφή απάντηση στην προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων, στην αιτιολογική σκέψη 779 της προσβαλλόμενης απόφασης, όπου η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου σχετικά με στρατηγικές αποφάσεις για την επιχειρηματική συμπεριφορά της θυγατρικής, όπως π.χ. ο διορισμός των ανώτατων διευθυντικών στελεχών και η έγκριση των σχεδίων εκμετάλλευσης και διαχείρισης, καταδεικνύει την πρόδηλη άσκηση αποφασιστικής επιρροής και ότι δεν επρόκειτο για απλή χρηματοοικονομική επένδυση προσωρινού χαρακτήρα.
- 181 Επομένως, η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τόσο την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής όσο και τη διαπίστωση περί ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής από την προσφεύγουσα επί των παρεμβαινουσών καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης. Εξήγησε επίσης για ποιο λόγο δεν μπορεί η προσφεύγουσα να θεωρηθεί ως απλός χρηματοοικονομικός επενδυτής έναντι του ομίλου Prysmian.

182 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως κρίνεται απορριπτέο, όπως και ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και παραβίαση των αρχών της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας

183 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει τα θεμελιώδη δικαιώματά της.

184 Ειδικότερα, αφενός, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής που εφάρμοσε η Επιτροπή για το διάστημα πριν από την ΑΔΠ παραβιάζει την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Προβάλλει, ακόμη, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη της τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε προς ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής.

185 Αφετέρου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο καταλογισμός σε αυτήν, ως μητρική εταιρία, αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου, παραβιάζει την αρχή της προσωποπαγούς ευθύνης, διότι ούτε αυτή ούτε οι εκπρόσωποί της στις θυγατρικές μετείχαν στην παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

186 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αντικρούουν τα επιχειρήματα αυτά.

187 Κατά πρώτον, όσον αφορά τις αρχές της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας, επισημαίνεται ότι ο δικαστής της Ένωσης έχει επανειλημμένως αποφανθεί ότι, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, δεν παραβιάζει τις αρχές αυτές.

188 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι η μητρική εταιρία ενός ομίλου, η οποία ασκεί αποφασιστική επιρροή επί των θυγατρικών εταιριών της, ενδέχεται να ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τις παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού που αυτές διαπράττουν δεν αποτελεί εξαίρεση από την αρχή της προσωποπαγούς ευθύνης, αλλά αντιθέτως αποτελεί έκφραση της αρχής αυτής. Πράγματι, η μητρική εταιρία και οι θυγατρικές εταιρίες οι οποίες βρίσκονται υπό την αποφασιστική επιρροή της συναποτελούν ενιαία επιχείρηση, κατά την έννοια του δικαίου του ανταγωνισμού, για την οποία φέρουν ευθύνη, σε περίπτωση δε που η επιχείρηση αυτή παραβαίνει εκ προθέσεως ή εξ αμελείας τους κανόνες του ανταγωνισμού, στοιχειοθετείται κοινή προσωποπαγής ευθύνη όλων των νομικών προσώπων που εντάσσονται στη δομή του ομίλου (βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Nynäs Petroleum και Nynas Belgium κατά Επιτροπής, T-347/06, EU:T:2012:480, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, συναφώς, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, EU:C:2009:262, σημείο 97).

189 Περαιτέρω, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το τεκμήριο άσκησης αποφασιστικής επιρροής δεν παραβιάζει το δικαίωμα στο τεκμήριο αθωότητας, εφόσον, αφενός, δεν ισοδυναμεί με τεκμήριο ενοχής των εταιριών αυτών (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Villeroy & Boch κατά Επιτροπής, C-625/13 P, EU:C:2017:52, σκέψη 149 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και, αφετέρου, το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής είναι μαχητό (βλ. απόφαση της 19ης Ιουνίου 2014, FLS Plast κατά Επιτροπής, C-243/12 P, EU:C:2014:2006, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 190 Τέλος, αρκεί να επισημανθεί επιπλέον ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η ανταπόδειξη που απαιτείται για την ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής είναι δυσχερής δεν σημαίνει ότι το τεκμήριο αυτό είναι στην πραγματικότητα αμάχητο (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Ιουνίου 2016, Evonik Degussa και AlzChem κατά Επιτροπής, C-155/14 P, EU:C:2016:446, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 191 Είναι, συνεπώς, απορριπτέο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής δεν συμβιβάζεται με τις αρχές της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας, όπως αυτές κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και τον Χάρτη.
- 192 Κατά δεύτερον, η θέση της προσφεύγουσας ότι ούτε αυτή ούτε οι εκπρόσωποί της έχουν μετάσχει στην επίμαχη σύμπραξη δεν μπορεί να γίνει δεκτό βάσει της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 188 ανωτέρω.
- 193 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκείς λόγους προς τεκμηρίωση της θέσεώς της ότι η προσφεύγουσα δεν ανέτρεψε το τεκμήριο πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα αυτό έχει ήδη εξεταστεί στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και πρέπει να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους.
- 194 Επομένως, σε αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο καταλογισμός σε αυτήν, ως μητρική εταιρία, αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του επιβληθέντος στις θυγατρικές της προστίμου δεν παραβιάζει τις αρχές της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας υπό την έννοια που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του κρινόμενου λόγου ακυρώσεως.
- 195 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών

- 196 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου της ασφάλειας δικαίου και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών, διότι δεν καθόρισε τα ποσοστά ευθύνης των εις ολόκληρον συνοφειλετών στο πλαίσιο της εσωτερικής σχέσης τους, αρκούμενη στον καταλογισμό σε αυτούς αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης. Κατ' αυτήν, ο καθορισμός αυτός δεν είναι απαραίτητος όταν οι εταιρίες ανήκουν στον ίδιο όμιλο κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Αντιθέτως, σε περίπτωση που η απαρτιζόμενη από τις εταιρίες αυτές ενιαία οικονομική οντότητα έχει παύσει να υπάρχει, η Επιτροπή υποχρεούται να καθορίσει με την απόφασή της τα ποσοστά αυτά.
- 197 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.
- 198 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, καθώς, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν συναποτελούσε πλέον με τις παρεμβαίνουσες ενιαία οικονομική οντότητα, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να καθορίσει το ποσοστό του προστίμου που οφείλει να καταβάλει εκάστη στο πλαίσιο της εσωτερικής σχέσης τους.
- 199 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η έννοια της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης για την καταβολή του προστίμου στο δίκαιο της Ένωσης, καθόσον απλώς απορρέει αυτοδικαίως από την έννοια της επιχείρησης, αφορά αποκλειστικώς την επιχείρηση και όχι τις εταιρίες που την αποτελούν (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Villeroy & Boch κατά Επιτροπής, C-625/13 P, EU:C:2017:52, σκέψη 150 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 200 Μολονότι από το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 προκύπτει ότι η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει σε πλείονες εταιρίες πρόστιμο αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, εφόσον οι εταιρίες αυτές αποτελούσαν μέρος της ίδιας επιχείρησης, δεν μπορεί, εντούτοις, να γίνει δεκτό, τόσο βάσει του γράμματος της διάταξης αυτής όσο και βάσει του σκοπού που επιδιώκεται με τον μηχανισμό της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης, ότι η εξουσία αυτή επιβολής κυρώσεων περιλαμβάνει, εκτός του καθορισμού των εξωτερικών σχέσεων των αλληλεγγύως και εις ολόκληρον οφειλετών, και τον καθορισμό των ποσοστών που αυτοί οφείλουν εις ολόκληρον στο πλαίσιο της εσωτερικής σχέσης τους (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, *Villeroy & Boch* κατά Επιτροπής, C-625/13 P, EU:C:2017:52, σκέψη 151 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 201 Αντιθέτως, ο σκοπός του μηχανισμού της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης συνίσταται στο ότι αποτελεί επιπλέον νομικό μέσο που διαθέτει η Επιτροπή για να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα της δράσης της στον τομέα της είσπραξης των προστίμων που επιβάλλονται λόγω παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι ο μηχανισμός αυτός ελαττώνει, για την Επιτροπή ως δικαιούχο της αξίωσης που αντιστοιχεί στα πρόστιμα αυτά, τον κίνδυνο αφερεγγυότητας, στοιχείο που συμβάλλει στην επίτευξη του αποτρεπτικού σκοπού που επιδιώκεται εν γένει με το δίκαιο του ανταγωνισμού (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, *Villeroy & Boch* κατά Επιτροπής, C-625/13 P, EU:C:2017:52, σκέψη 152 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 202 Ο καθορισμός, όμως, όσον αφορά την εσωτερική σχέση μεταξύ των εις ολόκληρον ευθυνόμενων οφειλετών, των ποσοστών που αυτοί οφείλουν δεν σχετίζεται με τον διττό αυτό σκοπό. Πρόκειται, πράγματι, για διαφορά που ανακύπτει σε μεταγενέστερο στάδιο, κατά το οποίο δεν υφίσταται πλέον, καταρχήν, συμφέρον της Επιτροπής, καθόσον της έχει καταβληθεί το σύνολο του προστίμου από έναν ή περισσότερους εκ των εν λόγω συνοφειλετών (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, *Villeroy & Boch* κατά Επιτροπής, C-625/13 P, EU:C:2017:52, σκέψη 153 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 203 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 199 έως 202 ανωτέρω, ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να καθορίσει τα ποσοστά ευθύνης της προσφεύγουσας και των παρεμβαινουσών στο πλαίσιο της εσωτερικής σχέσης τους. Συγκεκριμένα, κατά το μέτρο που, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κρίθηκε ορθή η διαπίστωση της Επιτροπής ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της παράβασης, η προσφεύγουσα και οι παρεμβαίνουσες συναποτελούσαν ενιαία επιχείρηση, κατά την έννοια του δικαίου του ανταγωνισμού, μπορούσε να περιοριστεί στον καθορισμό του προστίμου για την καταβολή του οποίου οι εταιρίες αυτές ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον.
- 204 Εξάλλου, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν συναποτελούσε πλέον με τις παρεμβαίνουσες ενιαία οικονομική οντότητα δεν αναιρεί το συμπέρασμα που διατυπώθηκε στη σκέψη 203 ανωτέρω.
- 205 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η αποδοχή του εν λόγω επιχειρήματος θα αντέβαινε σε αυτή καθαυτή την έννοια της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι ο μηχανισμός της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης συνεπάγεται εξ ορισμού την ευχέρεια της Επιτροπής να απευθύνεται είτε στη μητρική εταιρεία είτε στη θυγατρική εταιρία, χωρίς να καθορίζει ποσοστά κατά την έννοια που υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, δεν ισχύει κάποια «προτεραιότητα» όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής επιβολή προστίμου στη μία ή στην άλλη επιχείρηση (βλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, *Dow Chemical* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-499/11 P, EU:C:2013:482, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 206 Αφετέρου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αποδοχή ενός τέτοιου επιχειρήματος θα υπονόμει τον σκοπό του μηχανισμού της αλληλεγγύου και εις ολόκληρον ευθύνης, ο οποίος, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 201 ανωτέρω νομολογία, έγκειται στο να αποτελεί ο μηχανισμός αυτός ένα

επιπλέον νομικό μέσο που διαθέτει η Επιτροπή για να ενισχύσει τόσο την αποτελεσματικότητα της δράσης της στον τομέα της είσπραξης των επιβαλλόμενων προστίμων όσο και την επίτευξη του αποτρεπτικού σκοπού που επιδιώκεται εν γένει με το δίκαιο του ανταγωνισμού.

- 207 Βάσει των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό, κατόπιν ενδελεχούς ελέγχου, ότι η Επιτροπή ούτε υπέπεσε σε σφάλμα ούτε παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών, λόγω μη καθορισμού των ποσοστών ευθύνης της προσφεύγουσας και των παρεμβαινουσών στο πλαίσιο της εσωτερικής σχέσης τους.
- 208 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

5. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 209 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας κατά τη διοικητική διαδικασία. Αναπτύσσει τον λόγο αυτόν σε τρία σκέλη, τα οποία αφορούν, πρώτον, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν της παρέσχε πρόσβαση σε ουσιώδη για την άμυνά της έγγραφα, δεύτερον, το γεγονός ότι η Επιτροπή παρανόμως καθυστέρησε να της παράσχει πρόσβαση σε άλλα ουσιώδη έγγραφα και, τρίτον, ότι η υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας έβλαψε τη δυνατότητά της να αμυνθεί.

α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε ουσιώδη για την άμυνά της στοιχεία

- 210 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε πλείονα επιβαρυντικά γι' αυτήν στοιχεία, προκειμένου να στοιχειοθετήσει τη συμμετοχή της στη σύμπραξη, χωρίς, όμως, να της τα γνωστοποιήσει. Πρόκειται, συγκεκριμένα, για το έγγραφο διά του οποίου αποδεικνύεται το περιεχόμενο των εξουσιών που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ, καθώς και των εγγράφων διά των οποίων αποδεικνύεται ο ρόλος της επιτροπής αμοιβών και της επιτροπής εσωτερικού ελέγχου.
- 211 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.
- 212 Κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα στο δίκαιο της Ένωσης, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, το οποίο επιτάσσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας (βλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2014, Pilkington Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-72/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1094, σκέψη 232 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 213 Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο, κατά τη διοικητική διαδικασία, η δυνατότητα να καθιστά λυσιτελώς γνωστή τη θέση του επί του υποστατού και της σημασίας των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, καθώς και επί των εγγράφων που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι υπάρχει παράβαση της Συνθήκης (απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 2004, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, EU:C:2004:6, σκέψη 66).
- 214 Συναφώς, το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 προβλέπει, αφενός, ότι η Επιτροπή παρέχει στις επιχειρήσεις και στις ενώσεις επιχειρήσεων, τις οποίες αφορά η διαδικασία που έχει κινήσει, δυνατότητα ακρόασης σχετικά με τις αιτιάσεις της Επιτροπής και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή θεμελιώνει τις αποφάσεις της μόνο στις αιτιάσεις για τις οποίες δόθηκε στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.
- 215 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η μη γνωστοποίηση εγγράφου δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας παρά μόνον αν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση αποδείξει, αφενός, ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στο έγγραφο αυτό προς θεμελίωση της αιτιάσεώς της που αφορά την ύπαρξη παραβάσεως

και, αφετέρου, ότι η αιτίαση αυτή μπορούσε να αποδειχθεί μόνο με επίκληση του εν λόγω εγγράφου. Αν υπάρχουν άλλα αποδεικτικά έγγραφα τα οποία γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερομένους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και επί των οποίων συγκεκριμένα στηρίχθηκαν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, το γεγονός ότι είναι απαράδεκτο ως αποδεικτικό στοιχείο το μη γνωστοποιηθέν ενοχοποιητικό έγγραφο δεν αναιρεί το βάσιμο των αιτιάσεων που διατυπώνονται με την επίδικη απόφαση. Συνεπώς, στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εναπόκειται να αποδείξει ότι το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή με την απόφασή της θα ήταν διαφορετικό αν δεν λαμβανόταν υπόψη, ως ενοχοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο, ένα μη κοινοποιηθέν έγγραφο επί του οποίου στηρίξε η Επιτροπή τις κατηγορίες της κατά της επιχειρήσεως αυτής (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Toshiba κατά Επιτροπής, T-104/13, EU:T:2015:610, σκέψη 129 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 216 Εν προκειμένω, ενώ η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν έλαβε από την Επιτροπή ούτε το έγγραφο που αφορούσε το περιεχόμενο των εξουσιών που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ ούτε τα έγγραφα που αφορούσαν την επιτροπή αμοιβών και την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου, διαπιστώνεται ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, η θέση αυτή της προσφεύγουσας είναι αβάσιμη.
- 217 Καταρχάς, όπως διευκρινίζει η Επιτροπή, χωρίς η προσφεύγουσα να την αντικρούσει, το έγγραφο που αφορούσε το περιεχόμενο των εξουσιών που είχαν ανατεθεί στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΡΙΑ γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 27 Μαρτίου 2012, και μάλιστα της παρασχέθηκε πρόσβαση τόσο στο εμπιστευτικό όσο και στο μη εμπιστευτικό κείμενο του εγγράφου αυτού.
- 218 Περαιτέρω, όσον αφορά το έγγραφο για την επιτροπή αποδοχών, επισημαίνεται ότι πρόκειται για το εμπιστευτικό κείμενο της απάντησης των παρεμβαιουσών στην ανακοίνωση αιτιάσεων. Στις 4 Ιανουαρίου και στις 12 Μαρτίου 2012, καθώς και στις 11 Σεπτεμβρίου 2013, δόθηκε στην προσφεύγουσα πρόσβαση στο μη εμπιστευτικό κείμενο της απάντησης αυτής, από την οποία προέρχονται τα σχετικά με την προσφεύγουσα στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 219 Τέλος, όσον αφορά το έγγραφο για την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου, πρόκειται για έγγραφο πανομοιότυπο με αυτό του παραρτήματος 15 της απάντησης των παρεμβαιουσών σε αίτηση παροχής πληροφοριών της 20ής Οκτωβρίου 2009, στο οποίο δόθηκε πρόσβαση στην προσφεύγουσα στις 26 Ιανουαρίου 2012.
- 220 Επομένως, η Επιτροπή δεν αρνήθηκε στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στα έγγραφα που αναφέρονται στην προσφυγή και, ως εκ τούτου, έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της παρατιθέμενης στη σκέψη 215 ανωτέρω νομολογίας.
- 221 Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είχε πρόσβαση σε άλλα έγγραφα του φακέλου, όπως, π.χ., τα έγγραφα [εμπιστευτικό] και [εμπιστευτικό]. Δεδομένου, όμως, ότι η αιτίαση αυτή διατυπώνεται για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με το υπόμνημα απάντησης και δεν στηρίζεται σε στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Εν πάση περιπτώσει, όπως επισήμανε η Επιτροπή, το έγγραφο [εμπιστευτικό] διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα στις 8 Σεπτεμβρίου 2011 και το έγγραφο [εμπιστευτικό] περιέχει μόνον δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, όπως καταδεικνύει η υποσημείωση 1127 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 222 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά παράνομη καθυστέρηση της Επιτροπής να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε άλλα ουσιώδη για την άμυνά της έγγραφα

- 223 Η προσφεύγουσα προβάλλει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή της γνωστοποίησε ουσιώδεις για την άμυνά της πληροφορίες σε πολύ μεταγενέστερο στάδιο της έρευνας, ήτοι στις 17 Μαΐου 2013, με συνέπεια να μην είναι σε θέση να ασκήσει κατά τρόπο πρόσφορο τα δικαιώματά της άμυνας. Οι πληροφορίες αυτές, είτε είχαν επιβαρυντικό είτε ελαφρυντικό χαρακτήρα, αφορούσαν, πρώτον, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον ρόλο της επιτροπής στρατηγικής, δεύτερον, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την επιτροπή αμοιβών και την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου, τρίτον, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα ζητήματα που εξετάζονταν κατά τις μηνιαίες συνεδριάσεις και, τέταρτον, αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα ενεργούσε ως ιδιοκτήτης βιομηχανικής επιχείρησης.
- 224 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθυστερημένη γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών δεν θεραπεύει την προσβολή των δικαιώματά άμυνας, διότι δεν είχε τις εν λόγω πληροφορίες στη διάθεσή της ούτε κατά την προετοιμασία της απάντησής της στην ανακοίνωση αιτιάσεων ούτε κατά την προετοιμασία της ακρόασης του Ιουνίου του 2012. Επιπλέον, θεωρεί ότι, εάν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει νωρίτερα την άποψή της επί των αποδεικτικών αυτών στοιχείων, η εκτίμησή τους από την Επιτροπή θα ήταν ορθότερη.
- 225 Εξάλλου, η προσφεύγουσα θεωρεί αβάσιμη την αιτιολογία που παραθέτει η Επιτροπή, ότι η καθυστέρηση στην παροχή πρόσβασης στις πληροφορίες αυτές δικαιολογούταν από την ανάγκη να διαπιστωθεί το βάσιμο των αποδεικτικών στοιχείων πριν από τη γνωστοποίησή τους. Επισημαίνεται ότι η Επιτροπή είχε τα περισσότερα από τα στοιχεία αυτά στη διάθεσή της περισσότερο από ένα χρόνο πριν.
- 226 Τέλος, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, όλα τα σχετικά εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής που καταρτίστηκαν μεταξύ 1ης Μαρτίου 2012 και 17ης Μαΐου 2013, ιδίως την αλληλογραφία μεταξύ της Νομικής Υπηρεσίας και του Συμβούλου Ακροάσεων και τα πρακτικά των συνεδριάσεων της ομάδας που χειριζόταν την υπόθεση ή τις έγγραφες οδηγίες στο εσωτερικό της ομάδας αυτής, προκειμένου αυτά να εξεταστούν κεκλεισμένων των θυρών.
- 227 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.
- 228 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή της παρέσχε πρόσβαση σε ουσιώδη για την άμυνά της έγγραφα με καθυστέρηση.
- 229 Σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 213 ανωτέρω, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας συνεπάγεται, κατ' ουσίαν, ότι παρέχεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, κατά τη διοικητική διαδικασία, η δυνατότητα να καθιστά λυσιτελώς γνωστή τη θέση της επί του υποστατού και της σημασίας των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών.
- 230 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, όπως στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, ότι δεν είχε πρόσβαση σε έγγραφα ουσιώδη για την άμυνά της κατά των αιτιάσεων που διατύπωσε σε βάρος της η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά προσάπτει μόνο στην Επιτροπή ότι καθυστέρησε να της διαβιβάσει τα έγγραφα αυτά.
- 231 Ωστόσο, επισημαίνεται, πρώτον, ότι τα έγγραφα που επικαλείται η προσφεύγουσα της γνωστοποιήθηκαν στις 17 Μαΐου 2013, ήτοι δέκα περίπου μήνες πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ευσταθεί η θέση της προσφεύγουσας ότι δεν είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί των στοιχείων αυτών, επειδή δε είχε επαρκή χρόνο να τα εξετάσει. Περαιτέρω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα διατύπωσε πράγματι την άποψή

της επί των εγγράφων αυτών, και συγκεκριμένα στις 17 Ιουνίου 2013, ένα μήνα μετά τη διαβίβασή τους, και ότι στα δικόγρατά της δεν παραθέτει κανένα στοιχείο που να καταδεικνύει ότι, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις της. Τέλος, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί ποια συγκεκριμένα επιχειρήματα θα μπορούσε να προβάλει εάν δεν είχε εμποδιστεί από την έλλειψη χρόνου.

- 232 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, από τα έγγραφα που κατά την προσφεύγουσα συμπεριλαμβάνονται σε αυτά που της κοινοποιήθηκαν, τα δύο αφορούν τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή της στην επιτροπή αμοιβών και την επιτροπή εσωτερικού ελέγχου της Prysmian. Ωστόσο, από την ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τις σκέψεις 120 έως 124 ανωτέρω, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τα δύο αυτά στοιχεία προς στήριξη της διαπίστωσής της περί ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής επί των παρεμβαινουσών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση της προσφεύγουσας περί καθυστερημένης διαβίβασεως των δύο αυτών εγγράφων πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής. Κατά τα λοιπά, δεδομένου του συνοπτικού χαρακτήρα των εγγράφων αυτών, ήτοι των πρακτικών των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου της Prysmian και των μηνιαίων εκθέσεων, δεν μπορεί η προσφεύγουσα να υποστηρίξει βασίμως ότι δεν είχε τον χρόνο να τα εξετάσει προκειμένου να προετοιμάσει την άμυνά της ενώπιον της Επιτροπής.
- 233 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι τα έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στις 17 Μαΐου 2013 αποτελούσαν τη μόνη βάση της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής. Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα συμπεράσματα που διατυπώνει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζονται σε πολλά άλλα έγγραφα, τα οποία κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα μετά την έκδοση της ανακοίνωσης αιτιάσεων στις 30 Ιουνίου 2011.
- 234 Τέταρτον, ακόμη και αν η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση στα έγγραφα αυτά για την προετοιμασία της απάντησής της στην ανακοίνωση αιτιάσεων, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η ανακοίνωση αιτιάσεων αποτελεί προπαρασκευαστικό έγγραφο, οι δε πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις που περιέχει έχουν εντελώς προσωρινό χαρακτήρα (απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, SNIA κατά Επιτροπής, C-448/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:801, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, τα έγγραφα που έχουν ληφθεί ως απαντήσεις σε ανακοίνωση αιτιάσεων μπορούν κάλλιστα να χρησιμοποιηθούν στην τελική απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι, όπως εν προκειμένω, έχει δοθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή του επ' αυτών.
- 235 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αλυσιτελές και εν μέρει ως αβάσιμο. Όσον αφορά, κατά τα λοιπά, το προταθέν από την προσφεύγουσα μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, αρκεί η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο το μέτρο αυτό μπορεί να ενισχύσει την επιχειρηματολογία της. Επομένως, δεν υπάρχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά υπερβολική διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας

- 236 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης, λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας. Συναφώς, επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι η έρευνα διήρκεσε περισσότερο από πέντε έτη, ήτοι από τις 9 Ιανουαρίου 2009 έως τις 2 Απριλίου 2014. Προβάλλει, ακόμη, ότι, λόγω της υπερβολικής αυτής διάρκειας, επηρεάστηκε η άμυνά της, διότι η ανακοίνωση αιτιάσεων της κοινοποιήθηκε στις 30 Ιουνίου 2011, δηλαδή μετά την τελευταία εκχώρηση μετοχών της Prysmian από το επενδυτικό κεφάλαιο GSCP V το 2010. Φρονεί, επίσης, ότι, εφόσον κριθεί ότι η υπερβολική διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας δεν δικαιολογεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να μειώσει κατ' εύλογη κρίση το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε.
- 237 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά.

- 238 Κατά πάγια νομολογία, η τήρηση εύλογης προθεσμίας κατά τις διοικητικές διαδικασίες στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της οποίας τον σεβασμό εξασφαλίζουν τα δικαστήρια της Ένωσης (βλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Heineken Nederland και Heineken κατά Επιτροπής, C-452/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:829, σκέψη 97 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 239 Η αρχή της τήρησης εύλογης προθεσμίας στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας επιβεβαιώθηκε με το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, κατά το οποίο «[κάθε] πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης» (βλ. απόφαση της 5ης Ιουνίου 2012, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, T-214/06, EU:T:2012:275, σκέψη 284 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 240 Το εύλογο της διάρκειας εκάστου σταδίου της διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε υπόθεσης και, ιδίως, με το όλο πλαίσió της, τη συμπεριφορά που επέδειξαν οι εμπλεκόμενοι στη διάρκεια της διαδικασίας, τη σημασία της υπόθεσης για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και τον βαθμό πολυπλοκότητάς της (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 20ής Απριλίου 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, EU:T:1999:80, σκέψη 126).
- 241 Το Δικαστήριο έχει κρίνει επίσης ότι, σε υποθέσεις ανταγωνισμού ενώπιον της Επιτροπής, η διοικητική διαδικασία μπορεί να διεξαχθεί σε δύο διαφορετικά στάδια, το καθένα εκ των οποίων έχει τη δική του εσωτερική λογική. Το πρώτο εξ αυτών, το οποίο εκτείνεται έως την ανακοίνωση αιτιάσεων, έχει ως σημείο αφετηρίας την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή, ασκώντας τις εξουσίες που της έχει δώσει ο νομοθέτης της Ένωσης, λαμβάνει μέτρα που συνεπάγονται τον καταλογισμό παράβασης, παρέχει δε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λάβει θέση σχετικά με την κατεύθυνση της διαδικασίας. Το δεύτερο στάδιο εκτείνεται από την ανακοίνωση αιτιάσεων μέχρι την έκδοση της τελικής απόφασης. Κατά το στάδιο αυτό, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να τοποθετηθεί οριστικώς επί της προσαπτομένης παραβάσεως (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied κατά Επιτροπής, C-105/04 P, EU:C:2006:592, σκέψη 38).
- 242 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, εφόσον η παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας επηρέασε την έκβαση της διαδικασίας, η παραβίαση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ., συναφώς, απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Technische Unie κατά Επιτροπής, C-113/04 P, EU:C:2006:593, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 243 Διευκρινίζεται, ωστόσο, ότι, όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού, η υπέρβαση της εύλογης προθεσμίας συνιστά λόγο ακύρωσης μόνον των αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώνεται παράβαση, εφόσον αποδειχθεί ότι η παραβίαση της αρχής αυτής έθιξε τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων. Εκτός της ειδικής αυτής περιπτώσεως, η μη τήρηση της υποχρέωσης έκδοσης απόφασης εντός εύλογης προθεσμίας δεν επηρεάζει το κύρος της διοικητικής διαδικασίας στο πλαίσιο του κανονισμού 1/2003 (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied κατά Επιτροπής, C-105/04 P, EU:C:2006:592, σκέψη 42).
- 244 Τέλος, δεδομένης της κεφαλαιώδους σημασίας που έχει σε διαδικασίες όπως η επίμαχη εν προκειμένω ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, αρχή της οποίας ο θεμελιώδης χαρακτήρας έχει επανειλημμένως τονιστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να αποτραπεί τόσο το ενδεχόμενο τα δικαιώματα αυτά να θιγούν ανεπανόρθωτα λόγω της υπερβολικής διάρκειας της έρευνας όσο και το ενδεχόμενο η υπερβολική αυτή διάρκεια να εμποδίσει τη συγκέντρωση αποδείξεων που να αντικρούουν την ύπαρξη μορφών συμπεριφοράς ικανών να στοιχειοθετήσουν ευθύνη των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Για τον λόγο αυτό, η εξέταση του ενδεχομένου παρακώλυσης της άσκησης των δικαιωμάτων άμυνας δεν

πρέπει να περιορισθεί μόνο στο στάδιο κατά το οποίο τα δικαιώματα αυτά παράγουν τα πλήρη αποτελέσματά τους, δηλαδή στο δεύτερο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας. Η εκτίμηση των αιτιών του ενδεχόμενου περιορισμού της αποτελεσματικότητας των δικαιωμάτων άμυνας πρέπει να αφορά το σύνολο της διαδικασίας αυτής, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής της διάρκειας (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* κατά Επιτροπής, C-105/04 P, EU:C:2006:592, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 245 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά το πρώτο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ήτοι το στάδιο που εκτείνεται από την επίδοση στις προσφεύγουσες της απόφασης διεξαγωγής ελέγχου τον Ιανουάριο του 2009 μέχρι την κοινοποίηση της ανακοίνωσης αιτιάσεων τον Ιούνιο του 2011, παρήλθαν 29 μήνες. Το δεύτερο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, το οποίο εκτείνεται από την κοινοποίηση της ανακοίνωσης αιτιάσεων έως την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης τον Απρίλιο του 2014, διήρκεσε 33 μήνες.
- 246 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διάρκεια του πρώτου και του δεύτερου σταδίου της διοικητικής διαδικασίας δεν ήταν υπερβολική, λαμβανομένων υπόψη των ενεργειών στις οποίες υποχρεώθηκε να προβεί η Επιτροπή προκειμένου να ολοκληρώσει την έρευνα και να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 247 Ειδικότερα, διαπιστώνεται καταρχάς ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, η έρευνα αφορούσε συγκέντρωση παγκόσμιας εμβέλειας, με σημαντικό αριθμό μετεχόντων, η οποία διήρκεσε σχεδόν δέκα έτη και κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να επικαιροποιεί πολυάριθμα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στον φάκελο της υπόθεσης, περιλαμβανομένων όλων των στοιχείων που είχαν συλλεγεί κατά τους ελέγχους και είχαν προσκομισθεί από τους αιτούντες επιείκεια. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της εν λόγω έρευνας, η Επιτροπή απέστειλε στις επιχειρήσεις του οικείου τομέα αιτήσεις παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, του κανονισμού 1/2003 και της παραγράφου 12 της ανακοίνωσης περί επιείκειας.
- 248 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι είναι αξιοσημείωτος τόσο ο όγκος των αποδεικτικών στοιχείων, λόγω των οποίων η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση 287 σελίδων αγγλικού κειμένου, της οποίας το παράρτημα 1 περιέχει πλήρεις παραπομπές σε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που συνελέγησαν κατά το στάδιο της εξέτασης, όσο και το μέγεθος και η έκταση της σύμπραξης, καθώς και οι γλωσσικές δυσχέρειες. Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απευθυνόταν σε 26 αποδέκτες από ένα ευρύ φάσμα χωρών, οι περισσότεροι από τους οποίους είχαν μετάσχει στη σύμπραξη υπό διαφορετικές νομικές μορφές και είχαν αναδιαρθρωθεί τόσο κατά τη διάρκεια της σύμπραξης όσο και μετά από αυτήν. Επισημαίνεται ακόμη ότι η εν λόγω απόφαση, η οποία είχε συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα, έπρεπε να μεταφρασθεί εξ ολοκλήρου στη γερμανική, στη γαλλική και στην ιταλική γλώσσα.
- 249 Τέλος, από το ιστορικό της διαφοράς που παρατίθεται στις σκέψεις 3 έως 10 ανωτέρω προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή προέβη σε σειρά ενεργειών οι οποίες δικαιολογούν τη διάρκεια εκάστου σταδίου της διαδικασίας, η δε προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε κατά τρόπο συγκεκριμένο για κάποια από τις ενέργειες αυτές τη διάρκειά της ή την καταλληλότητά της για την έρευνα.
- 250 Επομένως, η διάρκεια των δύο σταδίων της διοικητικής διαδικασίας ήταν εύλογη ώστε να μπορέσει η Επιτροπή να αξιολογήσει πλήρως τα αποδεικτικά στοιχεία και τα επιχειρήματα των επιχειρήσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας.
- 251 Κατά συνέπεια, δεν είναι βάσιμη η θέση της προσφεύγουσας ότι η διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής ήταν υπερβολική και ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εύλογης προθεσμίας.

- 252 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν διαπιστωνόταν ότι η συνολική διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ήταν υπερβολική και ότι παραβιάστηκε η αρχή της εύλογης προθεσμίας, η διαπίστωση αυτή δεν θα αρκούσε, βάσει της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 242 έως 244 ανωτέρω, για να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 253 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας είχε «επιπτώσεις όσον αφορά την ικανότητά της να αμυνθεί», λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι, όταν πληροφορήθηκε ότι εμπίπτει στο πεδίο της έρευνας, δηλαδή με την ανακοίνωση αιτιάσεων στις 30 Ιουνίου 2011, είχε ήδη προβεί στην τελευταία εκχώρηση μετοχών της Prysmian και, συνεπώς, είχε περιορισμένη πρόσβαση στα σχετικά με την επένδυσή της αποδεικτικά στοιχεία. Ωστόσο, επ' αυτού αρκεί η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, λόγω του γενικού καθήκοντος σύνεσης που υπέχει κάθε επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων, η προσφεύγουσα οφείλει να μεριμνά για την ορθή τήρηση, στα βιβλία ή στα αρχεία της, των στοιχείων που καθιστούν δυνατή την παρακολούθηση της δραστηριότητάς της, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να έχει στη διάθεσή της τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία για την περίπτωση δικαστικών ή διοικητικών προσφυγών (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Ιουνίου 2011, Heineken Nederland και Heineken κατά Επιτροπής, T-240/07, EU:T:2011:284, σκέψη 301 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης σε περίπτωση εκχώρησης θυγατρικής, σύμφωνα με την απόφαση της 27ης Ιουνίου 2012, Bolloré κατά Επιτροπής (T-372/10, EU:T:2012:325, σκέψη 152).
- 254 Όσον αφορά το αίτημα προς το Γενικό Δικαστήριο να μειώσει κατ' εύλογη κρίση, το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε, εφόσον κριθεί ότι η διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας δεν δικαιολογεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, το αίτημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ότι προβάλλεται στο πλαίσιο του γενικού αιτήματος μειώσεως του προστίμου, το οποίο θα εξεταστεί με τη σκέψη 261 κατωτέρω.
- 255 Το τρίτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί, όπως και ο πέμπτος λόγος στο σύνολό του.
- 256 Βάσει των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε παρατυπίες που δικαιολογούν την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που την αφορά.
- 257 Κατά συνέπεια, τα ακυρωτικά αιτήματα της προσφεύγουσας κρίνονται απορριπτέα.

B. Επί του αιτήματος μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα

- 258 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να μειώσει το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, λόγω των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό τους. Ομοίως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να μειώσει κατ' εύλογη κρίση το ποσό αυτό, εφόσον κριθεί ότι η διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας δεν δικαιολογεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης. Τέλος, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ισχύσει ως προς αυτήν κάθε μείωση προστίμου της οποίας ενδέχεται να τύχουν οι παρεμβαίνουσες μετά την προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης στο πλαίσιο της υπόθεσης T-475/14, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi κατά Επιτροπής.
- 259 Πριν από την εξέταση του αιτήματος της προσφεύγουσας για μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε, υπενθυμίζεται ότι ο έλεγχος νομιμότητας συμπληρώνεται από την πλήρη δικαιοδοσία που απονέμει στον δικαστή της Ένωσης το άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003, σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ. Η εν λόγω πλήρης δικαιοδοσία παρέχει στον δικαστή την εξουσία, πέραν του απλού ελέγχου νομιμότητας της κυρώσεως, να υποκαθιστά την Επιτροπή προβαίνοντας στη δική του εκτίμηση και, κατά συνέπεια, να εξαλείφει, να μειώνει ή να αυξάνει το πρόστιμο ή τη χρηματική ποινή που επιβλήθηκαν. Τονίζεται, ωστόσο, ότι η άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας δεν ισοδυναμεί προς αυτεπάγγελο έλεγχο, υπενθυμίζεται δε ότι η διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης

διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν. Με την εξαίρεση των λόγων δημόσιας τάξης τους οποίους ο δικαστής οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, όπως είναι η απουσία αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, απόκειται στον προσφεύγοντα να επικαλεστεί λόγους ακύρωσης κατά της απόφασης αυτής και να προσκομίσει τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των λόγων αυτών (απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, ΚΜΕ Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-389/10 P, EU:C:2011:816, σκέψεις 130 και 131).

1. Επί του αιτήματος μείωσης του επιβληθέντος προστίμου λόγω σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό των προστίμων αυτών.

²⁶⁰ Όσον αφορά, πρώτον, το αίτημα της προσφεύγουσας για μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε λόγω των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του ποσού αυτού, επισημαίνεται, αφενός, ότι οι λόγοι που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων απορρίφθηκαν και, αφετέρου, ότι δεν υπάρχουν εν προκειμένω στοιχεία που να δικαιολογούν μείωση του προστίμου. Επομένως, το συγκεκριμένο αίτημα πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

2. Επί του αιτήματος μείωσης του προστίμου λόγω υπερβολικής διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας

²⁶¹ Όσον αφορά, δεύτερον, το αίτημα της προσφεύγουσας να μειωθεί κατ' εύλογη κρίση το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, λόγω υπερβολικής διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας, αρκεί η υπόμνηση ότι, η παραβίαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της αρχής της εύλογης προθεσμίας μπορεί μεν να δικαιολογήσει την ακύρωση απόφασης εκδοθείσας βάσει των άρθρων 101 ή 102 ΣΛΕΕ, εφόσον συνεπάγεται και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της οικείας επιχείρησης, ωστόσο η παραβίαση αυτή, ακόμη και αν αποδειχθεί, δεν είναι ικανή να οδηγήσει σε μείωση του επιβληθέντος προστίμου (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Villerooy και Boch κατά Επιτροπής, C-644/13 P, EU:C:2017:59, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

²⁶² Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από τη σκέψη 251 ανωτέρω, δεν διαπιστώθηκε ότι η διάρκεια της διαδικασίας ήταν εν προκειμένω υπερβολική. Κατά συνέπεια, το υπό εξέταση αίτημα πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του αιτήματος μείωσης του προστίμου κατ' αντιστοιχία τη μείωση του προστίμου που ενδέχεται να χορηγηθεί στις παρεμβαίνουσες κατόπιν της προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης απόφασης στην υπόθεση T-475/14

²⁶³ Όσον αφορά, τρίτον και τέλος, το αίτημα της προσφεύγουσας να ισχύσει ως προς αυτήν κάθε μείωση του προστίμου που ενδεχομένως θα χορηγήσει το Γενικό Δικαστήριο στις παρεμβαίνουσες κατόπιν της προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης απόφασης στην υπόθεση T-475/14, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi κατά Επιτροπής, υπενθυμίζεται ότι στην προσφεύγουσα δεν καταλογίστηκε ευθύνη για συμμετοχή στην επίμαχη σύμπραξη λόγω της άμεσης συμμετοχής της στις δραστηριότητες της σύμπραξης. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 1 της απόφασης αυτής, της καταλογίστηκε ευθύνη για την παράβαση μόνο λόγω της ιδιότητάς της ως μητρικής εταιρίας των παρεμβαίνουσών.

²⁶⁴ Σε περίπτωση, όμως, που η ευθύνη της μητρικής εταιρίας απορρέει αποκλειστικά από την άμεση συμμετοχή της θυγατρικής της στην παράβαση και αμφότερες οι εταιρίες έχουν παραλλήλως ασκήσει προσφυγές με το ίδιο αντικείμενο, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, χωρίς να αποφανθεί *ultra petita*, να λάβει υπόψη την ακύρωση της διαπίστωσης περί παραβάσεως ως προς τη θυγατρική για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και να μειώσει αντίστοιχα το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στη μητρική εταιρία αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τη θυγατρική της.

- 265 Συναφώς, για να καταλογιστεί ευθύνη σε ενιαία οικονομική οντότητα, είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ότι τουλάχιστον μία από τις οντότητες που την αποτελούν παραβίασε τους κανόνες ανταγωνισμού της Ένωσης και η παράβαση αυτή να έχει διαπιστωθεί με απόφαση η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, είναι δε άνευ σημασίας ο λόγος για τον οποίο διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρξε παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής.
- 266 Στο πλαίσιο αυτό, γίνεται δεκτό ότι η ευθύνη που υπέχει η μητρική εταιρία αποκλειστικά και μόνον λόγω της άμεσης συμμετοχής θυγατρικής της στην παράβαση έχει εξ ολοκλήρου παρεπόμενο χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση αυτή, η ευθύνη της μητρικής εταιρίας θεμελιώνεται στην παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της, η οποία καταλογίζεται στη μητρική εταιρία λόγω του ότι οι εταιρίες αυτές αποτελούν οικονομική μονάδα. Κατά συνέπεια, η ευθύνη που υπέχει η μητρική εταιρία λόγω και μόνον της άμεσης συμμετοχής της θυγατρικής στην παράβαση έχει αμιγώς δευτερογενή χαρακτήρα.
- 267 Για τους ίδιους λόγους, διευκρινίζεται ότι, σε περίπτωση που κανένας άλλος παράγοντας δεν χαρακτηρίζει ατομικώς την προσαπτόμενη στη μητρική εταιρία συμπεριφορά, η μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τη μητρική της εταιρία πρέπει, καταρχήν, εφόσον πληρούνται οι αναγκαίες δικονομικές προϋποθέσεις, να επεκτείνεται στη μητρική εταιρία.
- 268 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, τόσο η προσφεύγουσα όσο και οι παρεμβαίνουσες άσκησαν προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης απόφασης και ότι οι προσφυγές αυτές έχουν εν μέρει το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την ακύρωση, ως προς αυτές, του προστίμου που προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο στ', της εν λόγω απόφασης, και, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που τους έχει επιβληθεί αλληλεγγύως και εις ολόκληρον.
- 269 Υπό τις περιστάσεις αυτές, θα έπρεπε η προσφεύγουσα να επωφεληθεί εξίσου με τις παρεμβαίνουσες από την ενδεχόμενη ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης στο πλαίσιο της προσφυγής που έχει ασκηθεί στην υπόθεση T-475/14.
- 270 Τονίζεται, ωστόσο, ότι, με τη σημερινή απόφασή του στην υπόθεση T-475/14, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi κατά Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στην οικεία υπόθεση τόσο ως προς τα ακυρωτικά αιτήματα που διατύπωσαν οι παρεμβαίνουσες όσο και ως προς τα αιτήματά τους για μείωση των προστίμων που τους επιβλήθηκαν.
- 271 Επομένως, το αίτημα της προσφεύγουσας να ισχύσει ως προς αυτήν κάθε μείωση που ενδεχομένως θα χορηγούνταν στις παρεμβαίνουσες μετά την προσφυγή τους κατά της προσβαλλόμενης απόφασης στην υπόθεση T-475/14, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi κατά Επιτροπής, δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να ευδοκιμήσει, για τον λόγο δε αυτόν πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους τα αιτήματα για μείωση του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα.
- 272 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, ο κρινόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 273 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 274 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε ως προς το σύνολο των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε, η δε Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

²⁷⁵ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου, φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Prysmian και η PrysmianCS φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η The Goldman Sachs Group, Inc. φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Prysmian SpA και η Prysmian Cavi e Sistemi Srl φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Collins

Kancheva

Barents

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουλίου 2018.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς	2
Α. Προσφεύγουσα και επίμαχος κλάδος	2
Β. Διοικητική διαδικασία	2
Γ. Η προσβαλλόμενη απόφαση	3
1. Επίμαχη παράβαση	3
2. Ευθύνη της προσφεύγουσας	4
3. Πρόστιμο	5
II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	6
III. Σκεπτικό	7
Α. Επί του ακυρωτικού αιτήματος	7
1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και νομικό σφάλμα και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση	7
α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007	8
1) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την εφαρμογή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής κατά το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 3 Μαΐου 2007	8
2) Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά την ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικής άσκησης αποφασιστικής επιρροής	13
β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά τις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με το διάστημα από τις 29 Ιουλίου 2005 έως τις 28 Ιανουαρίου 2009	14
1) Σχετικά με την εξουσία διορισμού των μελών των διοικητικών συμβουλίων της Prysmian, καθώς και την εξουσία σύγκλησης συνελεύσεως των μετόχων και την εξουσία υποβολής πρότασης ανάκλησης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ολόκληρου του διοικητικού συμβουλίου	16
2) Σχετικά με την πραγματική εκπροσώπηση της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο της Prysmian	19
3) Σχετικά με τις εξουσίες διαχείρισης των εκπροσώπων της προσφεύγουσας στο διοικητικό συμβούλιο	20
4) Σχετικά με τη σημασία του ρόλου της προσφεύγουσας στις συγκροτηθείσες από την Prysmian επιτροπές	22
5) Σχετικά με τις τακτικές ενημερώσεις και τις μηνιαίες εκθέσεις	22

6) Σχετικά με τα μέτρα που αποσκοπούσαν στην εξασφάλιση αποφασιστικού ελέγχου μετά την ΑΔΠ	23
7) Σχετικά με την απόδειξη της τυπικής συμπεριφοράς ιδιοκτήτη βιομηχανικής επιχείρησης	25
8) Σχετικά με την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση	26
γ) Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο αμφισβητείται το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα δεν ήταν απλώς χρηματοοικονομικός επενδυτής	26
2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003, ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης	28
α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003 και ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων	28
β) Επί του δεύτερου σκέλους, σχετικά με παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης	30
3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και παραβίαση των αρχών της προσωποπαγούς ευθύνης και του τεκμηρίου αθωότητας	32
4. Επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών	33
5. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	35
α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε ουσιώδη για την άμυνά της στοιχεία	35
β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά παράνομη καθυστέρηση της Επιτροπής να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε άλλα ουσιώδη για την άμυνά της έγγραφα ...	37
γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά υπερβολική διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας	38
B. Επί του αιτήματος μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα	41
1. Επί του αιτήματος μείωσης του επιβληθέντος προστίμου λόγω σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό των προστίμων αυτών.	42
2. Επί του αιτήματος μείωσης του προστίμου λόγω υπερβολικής διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας	42
3. Επί του αιτήματος μείωσης του προστίμου κατ' αντιστοιχία τη μείωση του προστίμου που ενδέχεται να χορηγηθεί στις παρεμβαίνουσες κατόπιν της προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης απόφασης στην υπόθεση T-475/14	42
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	43